

Τό σαδόνι του διατρού

— Γιατρέ μου, ὁ ἄντρας μου εἶναι πολὺ ζηλιάρης καὶ γι' αὐτὸ νὰ με ἐξετάσετε ἀπ' τὴ φωτογραφία μου.

(Τοῦ κ. Μ. Γάλλια)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2
ΜΑΪΟΣ 1949

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
BIODER- MA	Βιταμίνη Α και D., Chinosol και αντισηπτικά αιθέρια έλαια	Πρόσφατα τραύματα. Έγκαύματα πά- σης φύσεως. Άτονα έλκη. Δοθιήνες. Χείματα	Άλοιφή	Συνήθως καθαρισμός της πληγής. Με- τά ταύτα επίθεσις παχέος στρώματος άλειψης
BETAPE- PSINE	Σταθερά χημική ένωση Bétai- ne Chlor. et Pepsine.	Γαστρική ανεπάρκεια (δυσπεψία). Ύ- περχλωρυδρία. Γαστρίτιδας. Διάρροια στομαχικής φύσεως	Δισκία	Ενήλικες: 1-4 δισκ. ήμερησίως, έντος ελάχιστου ύδατος κατά την διάρκεια του γεύματος ή μετά τουτο. Παιδιά: 1)2- 2 δισκία ήμερησίως
BIOGA- STROL	Bismuth, Carbonate de Ma- gnésie, Carbonate de Chaux.	Έλκος στομάχου και δωδεκαδακτύ- λου. Ύπερχλωρυδρία, μορφαί τινές κωλίτιδων και έντεριτιδων	Λεπτεπί- λεπτος κό- νις	1 κοχλιάριον του καφέ έντος 1)2 πο- τηρίου ύδατος μετά τα κύρια γεύ- ματα
BROVI- CALCINE	Πρωτότυπος συνδυασμός θρω- μιούχου άσβεστίου μετά Βιτα- μίνης Β'	Ψυχονευρώσεις, άξεια και χρονία νευ- ρασθένεια, διαταραχαι του νευροφυτι- κού συστήματος, όρισμένοι τύποι δερ- ματοπαθειών	Φύσιγγες των 10 c. c. Σταγόνες	Ένδοφλεβίως ή ένδομυϊκώς 5-10 cc. και εις βαρύτερας περιπτώσεις 20 cc. ήμερησίως. Σταγόνες τρεις φορές ήμερησίως, ανά 50 σταγ. Παιδιά τό 1)2
CALCIO- VITAMINE	Όργανικά άλατα άσβεστίου και Βιταμίνης D. Υπερέχει των πα- ραπλησίον λόγω του διαλυτός του διαλύματος, συντελούντος εις την καλλιτέραν απορρόφησιν	Άδενόπαθεια. Προφυματικά και φυ- ματικά καταστάσεις. Φυματίωσης των δοτών. Κατάγματα. Αιμορραγίαί πά- σης φύσεως. Άδυναμικά καταστάσεις	Φύσιγγες του 1 c. c.	1 φύσιγγή ήμερησίως επί 10 ήμέρας υποδερμικώς. Μετά έβδομαδιαίαν δια- κοπήν ή σειρά των ένέσεων επανα- λαμβάνεται
DECAL	Πρωτότυπος και ειδική σκευα- σία Άσβεστίου και Βιταμίνης D. Μοναδικόν άσβεστούχον πα- ρασκευασμα ένισχυμένης ένερ- γείας	Όλαι αι ένδείξεις του άσβεστίου. Ά- τονία. Αίμορ. καταστάσεις. Έμμετοι. Διάρροιαί	Φιαλίδια έπαρκούν- τα διά 30 ήμέρας	Ενήλικες: τρεις της ήμ. ανά 50 στα. γόνες. Παιδιά δι' έκαστον έτος ηλικ- 2 φορές ήμερησίως ανά 50 σταγόνες. ως Αιμοστατικών: τρεις της ήμέρας ανά 100-200 σταγόνες
ENTERO- FORMINE	Ίωδοχλωροφυκινολετίνη	Θερμιναι διάρροιαί. Άμοιβαδογενής και βακτηριακή δυσεντερία. Καταρροϊκά και λοιμώδεις κωλίτιδες	Δισκία	Ενήλικες έσωτερικώς: 1-2 δισκία τρεις της ήμέρας. Παιδιά 6-10 έτών 1)2-1 δισκία ήμερησ. Διά του όρθου 250-300 c. c. γαλακτώματος διά διαλύσεως 4-8 δισκίων έντος προθερμανθέντος ύδατος
EVELPIN	Προβιταμίνη Α, Ήλεκτρολύται, Λεκιθίνη, Χολεστερίνη, Βιταμί- νη C εις αξιόλογον ποσότητα	Όργανική άτονία. Προφυματικά κατα- στάσεις. Άναμμία. Χλώρωσις. νευρα- σθένεια. Άνάρρωσις κατόπιν βαρείας έμπυρέτου νόσου. Νευρασθένεια. Ά- νικανότης νευρ. αιτιολογίας	Φύσιγγες των 1,5 c. c.	Ένδογλουτιαίως 1 φύσιγγή ήμερησίως. Ή πλήρης θεραπεία απαιτεί 20 - 30 φύσιγγας.
HÉMAGOL	Valerianate de Menthol, Ariol. Absinthe. Armoise. Aloès. Protoxalate de Fer, Phénacetine. Folliculine.	Άμνηόρροιαί. Όλιγομηνόρροιαί πά- σης φύσεως. Καθυστερήσεις, διαταρα- χαι έμμηνορρής. Επώδυνοι περίοδοι	Δισκία	1-3 δισκία τρεις της ήμέρας (πρωί-με- σημέρι- βράδυ) πρό του φαγητού. Συνιστάται ή λήψις του Hemagol 4-5 ήμέρας πρό της άναμ. περιόδου
HYPOTEN SIF FAREL	Benzoate de Benzyle. Sol. de Nitroglycerine	Άρτηριακή υπέρτασις και ιδιοπαθής. Σπασμοί και άβήσεις του τόνου των λεί- ων μυϊκών ίνδων. Άγγειοκινητικαί δια- ταραχαι. Σπαστικά καταστάσεις μή- τρας, έρώγγων, λάρυγγος. Άσθμα. Ί- λιγγοι. Έμβοαι. Βαρικοτα	Σταγόνες	20 - 30 σταγόνες τρεις ή τετράκις της ήμέρας συμφώνως τη ιατρική οδηγία

Η συνέχεια των προϊόντων "FAREL", εις την 15ην σελίδα

Τό σαδόνι του διατρός

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΑΠΟ ΑΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΓΕΙΟΝΟΜΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 51-11

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΕΤΟΣ 15ον. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
ΤΕΥΧΟΣ 2ον, ΜΑΪΟΣ 1949

ΣΥΝΔΡΟΜΗ:
ΕΤΗΣΙΑ: ΔΡ. 24.000
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 2.000

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΠΕΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΦΕΑ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
ΑΡΙΘΜΟΣ

Δις Μηνες

Le Minus

ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ και άπροσποίητη
ίκανοποίησι έγινε δεκτή ή έ-
πανέκδοσί μας τόσο από τον
φαρμακευτικό όσο και από
τον ιατρικό μας κόσμο.
Τρανή απόδειξι τουτο είνε
τά συγχαρητήρια τηλεφωνήματα και
οι δεκάδες των συγχαρητηρίων έπιστο-
λών που φθάνουν καθημερινώς στα
γρραφεία μας, από όλα τα σημεία της
χώρας.
Εύχαριστούμε θερμώς τον έπιστη-
μονικό μας κόσμο για τις αυθόρμητες
αυτές και ένθαρρυντικές έκδηλώσεις
του, έκδηλώσεις που μας υποχρεώ-
νουν να καταβάλλουμε κάθε δυνατή
προσπάθεια, για να καταστήσουμε τό
μικρό αυτό περιοδικό πολύ πιο τέλειο
και πολύ πιο έξυπηρετικό.

Ο ΦΟΒΟΣ και ο τρόμος του χειμώ-
νος, ή γρίπη, είνε ή μόνη πληγή της
άνθρωπότητος που μας λυπήθηκε φέ-
τος και δεν ήλθε να προσέβη βάσανα
στα βάσανά μας. Εφθασε όμως τό
καλοκαίρι που, όπως προβλέπουν οι...
«καιροσκοποί» θα είνε και αυτό δριμύ-
τατο, προπάντων γιατί δεν μεσολά-
βησε άνοιξι μεταξύ χειμώνα και κα-
λοκαιριού. Έχει και τό καλοκαιράκι
τούς κινδύνους του:
Τύφους, λύσσα, δαγκείους κ.τ.λ. "Ας
ληφθί σοβαρά αυτό ύπ' όψιν των άρ-
μοδίων άρχων και άς ληφθούν όλα τα
άπαιτούμενα μέτρα, στις λαϊκές συ-
νοικίες προπάντων για να μη αντιμε-
τωπίσουμε άπρόοπτα... που κάθε άλλο
παρά άπρόοπτα θα είνε!

Η ΝΕΟΜΥΚΙΝΗ είνε ή νεωτέρα ά-
νακάλυψι της εποχής μας. Πατήρ της,
ό ανακάλυψας τό 1942 την στρεπτοθρα-
σίνη και τό 1943 την στρεπτομυκίνη.
Ό διάσημος καθηγητής Σέλμαν-
Ουόκμαν.

Υστερα από πολυετείς μελέτες και

έρευνες με την συνεργασίαν του βοη-
θού του Λεσεβαλιέ, κατώρθωσε να ά-
νακαλύψη τό νέον αντιβιοτικό φάρ-
μακον που ώνόμασε ΝΕΟΜΥΚΙΝΗ. Με
την ανακάλυψι του νέου αυτού φαρ-
μάκου, ελπίζεται ότι θα καταπολεμη-
θί πλέον όριστικά ή φυματίωσι, μια
από τάς μεγαλυτέρας πληγάς της άν-
θρωπότητος ή όποία δημιουργεί τόσα
κενά κατ' έτος σέ όλον τον κόσμο.
Εάν λοιπόν, αι έργασίαι του καθη-
γητού Ουόκμαν, τελεσφορήσουν, ή φυ-
ματίωσι θα διαγραφί πιά όριστικά,
από τον κατάλογο των έχθρων της
άνθρωπότητος. Εκτός εάν οι ίσχυροί
της γής, δεν θελήσουν να την αντικα-
ταστήσουν διά νέου πολέμου—και τα
κενά Σανατόρια μετατραπούν έτσι
σε Νοσοκομεία.

Δέν τιμā δέ μόνον τον άνθρωπον—
έρευνητήν και εργάτην της έπιστήμης
ή ανακάλυψις τόσων σημαντικών φαρ-
μάκων, με τα όποία ή άνθρωπότης ά-
νακουφίζει τα δεινά της όσον ή τελευ-
ταία ανακονωθεΐσα είδησις, ότι ό
καθηγητής Σέλμαν Ουόκμαν έξε-
χώρησε εις τό Άμερικανικόν Πανεπι-
στήμιον όπου επί 25ετίαν εργάζεται,
όλα του τα έκ του διπλώματος εύρε-
σιτεχνίας διά την στρεπτομυκίνη ά-
πορρέοντα τεράστια οικονομικά του
όφέλη, ίνα με αυτά, τό Πανεπιστήμιον
αυτό, χρηματοδοτή όλας τάς αναγκαίας
έργαστηριακάς έργασίας και τάς έ-
πιστημονικάς έρεύνας πρός ανακάλυ-
ψιν νέων φαρμάκων.

ΓΥΡΩ από τό πολύκροτο θέμα που
δημιουργήθηκε, με την προσφυγή στο
Άνώτατο Γαλλικό Δικαστήριον, ένός
κατηγορουμένου που κατά την άνα-
κρισι του έχορηγήθη, έν άγνοία του,

ο «όρρος της άληθείας», για να άποσπα-
σθούν όμολογίαί, ή Γαλλική Ίατρική
Άκαδημία συνεδρίασασα έγνωμάτευσε
«ότι καταδικάζει παμψηφεί την χρήσιν
του όρθου της άληθείας χωρίς την θέ-
λησιν του άτόμου, διότι ή χρησιμοποίη-
σις τουτο άλλοιοί την προσωπικότη-
τα του άτόμου, έκτός του ότι δεν είνε
άπολύτως άσφαλή και τα [άποτελέ-
σματα].

Φαντασθήτε λοιπόν, τι γλέντι θα γι-
νόταν εάν ό καθένας από μας είχε
την δυνατότητα να έφαρμάξω τον όρ-
ρό, στο πρόσωπο που έπιθυμούσε...

Πόσα πράγματα που μας αφήνουν
σκεπτικούς ή μας κάνουν δυσπίστους
θα μπορούσαν ν' άποφευχθούν.

Σκεφθήτε τον άρρωστο—ταιγγούνη,
που πηγαίνει στον γιατρό—και όχι στα
ιδρύματα—και προσπαθεί με τη κακή
του έκ προθέσεως εμφάνισι με τη μεμ-
ψιμορία και τα παρακάλια, να μην πλη-
ρώση...

"Ενα «χαπάκι της άληθείας» θα έ-
βγαζε πολλά στη φόρα...

Όμοίως στη δειλή — δθεν — που
παρουσιάζεται στον ειδικό να της έ-
ξηγήση — γιατί όταν τρώει όσπρια
παθαίνει διεύρυνσι... της κοιλίας. "Ενα
χαπάκι και ό υπάιτιος δανδής θα έ-
παιρνε τη θέση των δυσφημουμένων
όσπριών.

Επίσης, τό καινούργιο παλτουδάκι
που κάποια κομψευομένη τό βρήκε
όκαζιόν στο Bon Marché των Παρι-
σίων και που τό επιδεικνύει ως μον-
τέλλο του Κρίστιαν Ντόρ... θ' άποκα-
λύπτεται στο άψε - σβδσε! Δέ θα
περνά ή μπλόφα!

Ό κάθε ζηλιάρης θα έκανε παρακα-
ταθήκη από χαπάκια «όρθου της άλη-
θείας» και έτσι θα μπορούσε να κοι-
μάται ήσυχος.

Όπωςδήποτε, έμεις, για να είμεθα
έν τάξει με τους αναγνώστες μας, θα
τους πληροφορήσουμε άμέσως μόλις
έπιτραπή ή πώλησι και ή χρήσι αυ-
τών των καταποτίων... για να λάβουν
τά μέτρα τους...

Σ. Ζ.

ΑΚΑΝΘΑ, ΣΑΡΚΩΜΑΤΑ... ΚΑΙ ΣΙΑ!

Υπό ΠΩΛ ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

Εξοχος τύπος, ο φίλος μου ο Δημητράκης! Μορφωμένος, ευγενικός, καλή παρέα—και νοικοκύρης απ' τους λίγους. Πρότυπον ευτυχούς συζύγου. Φυσικά, ένας άνθρωπος δεν μπορεί να μονοπωλήση όλα τα προσόντα. Γι' αυτό ο Δημητράκης είχε την 'Αχιλλείον πτέρναν του. "Ο,τι κι' αν είχα, και τις παθήσεις του άκόμα, τα θεωρούσε ότι του τα είχε δώσει ο Θεός για να τα διατηρήσει πιστά.

—Τώρα, Δημητράκη, του είπε ο γιατρός που ήταν και φίλος του, αφού έγινε η σχετική «προεργασία» με τον πάγο, τη δίαιτα, κτλ.—νάρησε στην κλινική να σου αφαιρέσω αυτή την περιττή απόφουσι...

—Περιττή απόφουσι!!! αγανάκτησε ο Δημητράκης. Ο Θεός τίποτα περιττό δεν μάς έδωσε...

—Μά... αφού σου κάνει κακό...

—Και τα κακά δεχόμενα και τα καλά...

—Έλα, βρέ Δημητράκη, να σ' έγχειρήσω εν ψυχρώ, μην πάθης καμιά δουλειά...

—Αφσέ με ήσυχο! Την απόφουσι αυτή, ο Θεός την έβαλε εκεί που την έβαλε...

—Ναί, μά έβαλε κι' εμάς τους χειρουργούς και τα νυστέρια και τις γυνικές και τοπικές αναισθησίες...

—Αν θέλεις να είμαστε φίλοι, γιατρέ, μη μου ζητάς να σ' άφισω να βάλεις χέρι—ή νυστέρι, άκόμα χειρότερα—σε μία θεία παρακαταθήκη...

Τό συμπέρασμα όλης αυτής της υποθέσεως ήταν—δτι έδεδεσε να γίνη, κάποτε, έπειγόντως και αναγκαστικώς μια επέμβασις εν θερμώ—πού έσωσε ως εκ θαύματος τόν Δημητράκη απ' τού χάρου τά νύχια! Κι' ο Δημητράκης, πού γλύτωσε απ' τó θάνατο με θυσίαν της «περιττής απόφουσεως», αντί να ευγνωμονή τόν σωτήρα του... τούκοψε την καλημέρα!

**

—Γιατί, βρέ Δημητράκη, τώκανες αυτό; τόν ρώτησα μόλις τώμαθα.

—Άκουσε και θά κρίνης μόνος σου. Προληπτικός δέν είμαι, αφού έξέρεις καλά πώς μένω στόν αριθμό 13 της οδού 'Ιπποκράτους τόσα χρό-

νια χωρίς να τόν μετατρέψω σε 11Α κτλ... Έχω όμως μία ιδιοτροπία, πέστην έτσι, αν θέλεις: να μη θίγω τα κακώς ή καλώς κείμενα.

—Ναί, μά είναι πράγματα πού βλάπτουν τόν οργανισμό ή έμποδίζουν την κανονική λειτουργία του...

—Άς είναι όπως τά λές! Πάντως, εγώ όφείλω την εύτυχία μου σε κάτι τέτοια «κακώς κείμενα». Άκουσέ με. Κάποτε, συνάντησα στο δρόμο μου τη «γυναίκα της ζωής μου». Απ' την πρώτη ματιά πού της έρριξα, κατάλαβα πώς αυτή θά έχτιζε τó παλάτι της ευτυχίας μου—αν ήθελε, φυσικά: Κεραινοβόλος έρωτας, πέστο όπως θέλεις. Μά ήταν τόσο κεραινοβόλος... πού μουκοψε τη λαλιά! Πάθαινα κάτι παράξενο: "Όσες φορές βρισκόμουν κοντά της, με κυριεύε ένα άφάνταστο τράκι, μία άνεξηγητη δειλία και συστολή, πού έκανε και τη θέλησί μου και τη γλώσσα μου να παραλύουν αυτάματως!...

—Μά αν έπινες κανένα κονιάκ, τόν διέκοψα, θά μπορούσες ν' αντιδράσεις...

—Κουροπέελα! Όλα τά δοκίμασα. Και γιατρούς ρώτησα. Μάταιες οι συμβουλές. Άδικα οι θεραπείες. Τό γεγονός είναι δτι όταν αντίκρυζα τη Λουκία—ήταν τόνόμά της—όταν τó βλέμμα μου βυζιζόταν στις γαλάζιες λίμνες τών ματιών της, όταν άνοιγε τó στοματάκι της μ' ένα γλυκολάλημα αηδονιού, φοβόμουν να της μιλήσω να την αγγίξω, σαν να βρισκόταν κοντά μου μία αιθέρια όπτασία, ένα ύπεροχο πλάσμα της φαντασίας, πού θά διαλυόταν σαν όνειρο έρχόμενο σ' επαφή με τη φωνή μου ή την άφή μου!

—Βλέπω δτι καβάλλησες για καλά τόν Πήγασο...

—Γιά να μη στά πολυλογώ, τó μόνο ύλικόν όφελος πού συναπεκόμισα απ' τη γνωριμία μου με διαφόρους έπιστημονικάς προσωπικότητας, ήταν ή συμβουλή να φροντίσω ν' απαλλαγώ από την άκανθα και τα σαρκώματα πού κινδύνευαν να βουλώσουν τη μύτη μου και να ξεβουλώσω τούς άγωγούς τών ματιών μου πού έκαναν κάθε τόσο τά μάτια μου να πλημμυρίζουν δάκρυα...

Και τó είχα αποφασίσει, όταν συνέβη κάτι πού έλυσε τó μέγα πρόβλημα της ζωής μου... Ήμουν καλεσμένος σ' ένα σπíti, όπου τó πρώτο πρόσωπο πού συνάντησα ήταν εκείνη... ή Λουκία...

Πιό άέρινη, πιό άφανε, μέσα σε μία κατάλευκη τουαλέτα... Πάγωσα... Και με την πρώτη εύκαιρία, άποσύρθηκα στο μπαλκόνι, πού τó φωτίζαν τ' άση-

μένα χάδια τού φεγγαριού... Έκεϊ, όλομόναχος, σκεπτόμουν μελαγχολικά πώς ή εύτυχία θά γλυστρούσε ανάμεσα απ' τά χέρια μου, γιατί ποτέ δέν θά τολμούσα να τά κλείσω για να την πιάσω... Ποτέ δέν θά ύπερνικούσα τη δειλία μου, ποτέ δέ θά μπορούσα να λύσω τόν κόμπο της γλώσσας μου.

—Πώς, Όλομόναχος; Είπατε τόσο ρομαντικός να συντροφεύετε τó φεγγάρι!

Ήταν εκείνη. Με πλησίασε και κάθισε κοντά μου. Μερικά λεπτά της ώρας δέν μίλησε, με τά μεγάλα μάτια της βυθισμένα στη ρέμβη τού όνειρου... Οι άχτίδες τού φεγγαριού μάς τύλιγαν με τά έπικίνδυνα μάγια τους... Απ' τόν κήπο ανέβαινε ένα κοκτέιλ από χρώματα λουλουδιών πού είχε τόνόμα «Γοητεία»...

—Τί ώραία, τί θεία βραδυά! Και τι μαγεία, να θαυμάζης κανείς τó φεγγάρι! Σένα τέτοιο όνειρώδες περιβάλλον! Όπως λέει ο Μυσσέ, κάθε ψυχή ζητά τó ταίρι της... Μά έσεις δέν μιλάτε; Έσκυψε και με κύταξε, καθώς τó φεγγάρι φωτίζε τó πρόσωπό μου... Είδε τά μάτια μου πλημμυρισμένα δάκρυα—οί βουλωμένοι άγωγοί, πού είπε ο γιατρός...

—Μά έσεις...

Έκανα να της άπαντήσω... μά πώς; Ή άκανθα με τά σαρκώματα πού βούλωναν τη μύτη μου, μόνο κάτι σαν λυγμό άφισαν να βγή απ' τά χείλη μου...

—Κλαίτε;... "Όστε σάς συγκινούν αυτά πού σάς είπα;

Τό μόνο πού δέν θυμάμαι είναι αν εκείνη έπεσε πρώτη στην άγκαλιά μου ή αν τη βοήθησα εγώ. Πάντως μετά από ένα μήνα, ήταν γυναίκα μου. Και την εύτυχία μου,—γιατί κανένα σύννεφο δέν σκέπασε ποτέ τόν ούρανό της αγάπης μας,—και την εύτυχία μου τη χρωστώσα σε τί; Άκανθα, σαρκώματα, βουλωμένους άγωγούς—«περιττά πράγματα», όπως τά λένε οι γιατροί.

ΠΩΛ ΜΕΝΕΣΤΡΕΛ

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΣΑΛΟΝΙ

Χαίρων άκρας υγείας, άποφασίζω να περάσω καμιά ώρα μέσα σ' ένα από τά πιό φημισμένα ιατρεία τών Άθηνών.

Μία νέα και χαριτωμένη άδελφή μου άνοίγει την πόρτα και με εισάγει στην αίθουσα άναμονής, όπου και με χαμόγελο άγγέλου, μου δείχνει ένα καθίσμα.

Άρχικόματος ή άδελφή! Μπορεί και να είνε υπηρέτρια και κάνει και καθήκοντα νοσοόμου. Αυτό όλίγον σημαίνει. Όραία, δροσερή, πρόθυμη, βλέπει πώς κυττάζω στο

τραπεζάκι τού κέντρου με τά στιβαγμένα περιόδικά, προλαμβάνει την έπιθυμία μου και σπεύδουσα, μου φέρνει... τó «Σαλόνι τού Γιατρού».

Μπράβο γιατρέ! Συγχαρητήρια. Ξέρεις καλά τη δουλειά σου! Μία ώραία, πρόθυμη και εύπαρουσίαστη άδελφή, είνε δτι χρειάζεται μέσα σ' ένα σαλόνι γιατρού. Όχι βέβαια για να έλκύη πελάτες όπως μία ώραία πωλήτρια σε κατάστημα άνδρικών ή γυναικείων νεωτερισμών. Ή άποστολή μιας ώραίας άδελφής μέσα σ' ένα ιατρείο είνε άλλη. Είνε ύψηλή! Με την προθυμία της, με την έξυπνάδα της, με την όμορφιά της και προπάντων με τó χαμόγελό της, θά έμψυχώση έναν άρρωστο και θά τού κάνη άνεπαίσθητη την άναμονή του πού μπορεί να είνε και διαρκείας ώρων ώσπου να έλθη ή σειρά του να παρουσιασθή στον γιατρό και να τού έκθέση την περίπτωσί του. Πώς να πάρη θάρρος ένας άρρωστος πού συνήθως εισέρχεται ανήσυχος μέσα σε ιατρείο, όταν, αντί άγγέλου—άδελφής, τόν υποδέχεται ένας ψυχρός άντρακλας; Ή όμορφη άδελφή μέσα σ' ένα ιατρείο, παίζει τó ρόλο πού παίζει μία όμορφη συνοδός μέσα σε έπιβατικό άεροπλάνο! Ίδιαίτερο χαμόγελο για κάθε περίπτωση άπαιτεί ο κανονισμός από την συνοδό. Τό ίδιο άπαιτεί και ο πονεμένος άνθρωπος από μία άδελφή μέσα σ' ένα σαλόνι γιατρού.

Άτμόσφαιρα μάλλον ύποβλητική. Άναπαυτικά τά καθίσματα. Στο κέντρο ένα τραπεζάκι μ' ένα κρυστάλλινο δοχείο γεμάτο λουλούδια. Στους τοίχους δυό ή τρείς έλαιογραφίες και μερικά καθάρια διασημών πατέρων της Ιατρικής. Διαπιστώνω με θλίψη δτι στα σαλόνια τών γιατρών μας μέσα στα όποια βρίσκονται οι εικόνες τών Παστέρ, Μεντζίκωφ, και άλλων πολλών, λείπουν οι εικόνες τών Άσκληπιού και 'Ιπποκράτους! Τό σφάλμα ώστόσο δέν είνε τών γιατρών. Δέν υπάρχουν καλλιτεχνικές εικόνες τών Έλλήνων πατέρων της Ιατρικής. Οι έκδοται μας άς δεχθώμεν τά συγχαρητήρια μας.

Έχω άπέναντί μου μία συμπαθητική νέα πού φαίνεται κοσμική. Θά είνε είκοσιδυό τó πολύ χρόνων. Παπουτσάκι ποίημα, κάλτσες νάυλον, ταγεράκι άποκάλυψι, νύχια ρουμπινένια, όντυλασιόν... στην τρίχα! Έχει όλόκληρη σιγαροθήκη και άναπτήρα κομψοτέχνημα, καπνίζει έξακολοθητικά και βήχει άπελπιστικά! Φαίνεται φυματική και όμως καπνίζει! Βιάζεται ίσως... Ποιός ξέρει;...

Δεξιά μου κάποιος ήλικιωμένος κύριος πού τρέμουν τά χέρια του. Τόν συνοδεύουν ή γυναίκα του και ή κουνιάδα του, κωμικά φιασιδωμένες και οι δυό! Τόν προσέχουν. Τόν περιποιούνται. Τόν έμποδίζουν ν' άνάψη τσιγάρο.

Φαίνεται πώς από νέος είχε συνηθίσει να ύφίσταται την κηδεμονία τους!

Άλλο ταμπλώ λίγο πιό πέρα. Ένας έπαρχιώτης, ή γυναίκα του και τó αγοράκι του, ήλικίας δυό τó πολύ χρόνων. Έχει τιποτένια πράγματα ο μικρούλης και όμως ο πατέρας του τόν κουβάλησε στην Άθήνα χωρίς να λογαριάση τά έξοδα. Στην αρχή πίστεψα πώς ή μάνα ήταν εκείνη πού είχε ανάγκη βοήθείας. Χλωμή, άποσκελετωμένη, γηρασμένη πριν από την ώρα της. Γρήα εις ήλικίαν τριάντα τó πολύ χρόνων! Σωστός ταύρος ο πατέρας, έχει ριγμένη όλη του την προσοχή στο διάδοχο του πού δέν έχει τίποτα τó σοβαρό και άδιαφορεί για τη γυναίκα του πού άργοσβύνει! Της παίρνει με μεγάλη προσοχή από την άγκαλιά της τó παιδί του. Όχι βέβαια για να την ξεκουράση άλλα γιατί νομίζει πώς αυτός θά τó κρατήση πιό άναπαυτικά.

Νά και ένας βιαστικός πού θέλει να περάση για πολύ έξυπνος:

—Πέντε άκριβώς... Ξέρετε... Έχω ραντεβού!...

—Όλοι όσοι περιμένουν έχουν ραντεβού.

—Άλλα εγώ δέν πρόκειται να μείνω παρ άδυό τó πολύ λεπτά... Ήλθα... για να πληρώσω...

—Όταν έλθη ή σειρά σας. Δέ βιάζεται να πληρωθ ή κ. καθηγητής.

—Αφού είν' έτσι, θά κάνω μία βόλτα και θάλθω άργότερα...

Τι δέν μετέρχονται για να προηγηθώ! Άσυγκίνητος ο γιατρός. Άσυγκίνητη και ή ώραία άδελφή. Έκεϊ μέσα τούλάχιστον... δέν περνούν τά μέσα: "Όλοι είνε όμότιμοι. Όλοι άρρωστοι άνθρωποι. Και μεταξύ ανθρώπων, μέσα σε ιατρείο δέν γίνονται έξαιρέσεις.

Άφήνω τó περιοδικό πού κρατούσα και κατευθύνομαι προς την έξοδο. Ή ώραία άδελφή άπορεί:

—Φεύγετε κύριε;

—Ε!... Μάλιστα... Άρκειά κάθισα... Έχω να πάω και άλλο... Δέν έχω πιά τίποτα να κάνω έδώ μέσα...

—Άλλά... δέν σάς είδε ο κ. καθηγητής;

—Είνε περιττό... Ήλθα να δώ. Δέν ήλθα για να με δούνε.

—Δέ σάς καταλαβαίνω...

—Θά καταλαβαίνετε αν ξέρατε πώς δέν είμαι άρρωστος.

Οί άρρωστοι όλοι στρέφονται και με κυττάζουν σαν άξιοπεριεργό ζωό.

—Δέν είπατε άρρωστος; Άλλά τότε... τί γυρεύατε τόση ώρα έδώ μέσα; Μήπως είπατε... έφοριακός;

—Μη φοβάστε... Είμαι δημοσιογράφος... Είμαι... Τό «Σαλόνι τού γιατρού»...

—Σείς;... Μά πρέπει να σάς δή ο κ. καθηγητής. Να σάς γνωρίση...

—Με γνωρίζει. Πήτε του τούς χαιρετισμούς μου.

—Δέ θά μου πητε τούλάχιστον τίς έντυπώσεις σας;

—Ό! Είμαι κατενθουσιασμένος. Μάλιστα, τόσο μεγάλος είνε ο ένθουσιασμός μου, ώστε...

—Όστε;... Γιατί δέ συνεχίζετε;

—Όστε με κυριεύει μία τρελή έπιθυμία: Να άρρωστήσω εφ' όσον θά έχω μία άδελφή τόσο χαριτωμένη για να με περιποιηθ.

—Τ. Α.

RHEOCHOLINE

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ

SÉDOFLORINE

Ή πλουσιωτέρα εις θεραπευτικά συστατικά και άποτελεσματικωτέρα

άντινευρική συσκευασία.

Ο ΡΟΛΟΣ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΤΟ ΗΘΙΚΟ

ΜΕΤΑΓΓΙΣΙ... ΕΥΤΥΧΙΑΣ!

Δέν χωρεί ή παραμικρή αμφιβολία ότι ή ανύψωση του ήθικου ενός - ασθενούς ή τουλάχιστον ή διατήρησή του, είναι ή αποτελεσματικότερος παράγων για τή θεραπεία του. Η περίπτωση μίας πελάτισσάς μου είναι αρκετά χαρακτηριστική:

Νέα, ωραία, άγνη και αισθηματική Ρουμελιωτοπούλα, άρρώστησε από μυστηριώδη

άρρώστια δυό χρόνια μετά τώ γάμο της και όσοι συνάδελφοι την εξήτασαν δέν μπόρεσαν να καταλάβουν από τί υπέφερε. Τελευταίος όλων εγώ, δέ στάθηκα πιό τυχερός. Την έβλεπα να λυώνη από τή μιά μέρα στην άλλη και με κυρίευε ένα αίσθημα στενοχώριας και λύπης πού δέν μπορούσα να διαγνώσω τί είχε και να την βοηθήσω. Από τί έπασχε; Φυματική δέν ήταν. Δέν είχε τήν παραμικρή οργανική πάθησι. Πώς λοιπόν άρρωπεί; Δυό μεταγγίσεις από πλάσμα αίματος πού τής έκαμα, δέν έφεραν τήν παμικρό αποτέλεσμα.

Έτσι είχαν τά πράγματα, όταν ένα πρωί ήλθε στην κλινική μου περίλυπος ή σύζυγός της, ένας γιγαντόσωμος άνδρας, να μου άνοιξη τά μάτια με τήν αφέλειά του.

—Γιατρέ μου, μου λέγει με ύφος άπελπισμένου ανθρώπου, τή χάνω τή Γιώτα μου.

—Όχι δά!... Δέν είναι τόσο άπελπιστική ή κατάσταση της...

—Δέ μου λές τήν αλήθεια γιατρέ μου! Τό ξέρεις καλά πώς τή χάνω. Όλο και χειροτερεύει. Πρέπει να τή σώσης...

—Η έπιστήμη κάνει ό,τι τώ δυνατό.

—Δέ λέω όχι γιατρέ μου αλλά ή Γιώτα μου χάνεται. Είμαι άπελπισμένος. Να γινόταν να πιστευε στην άπελπισία μου! Θα πήγαινε ίσως εύχαριστημένη. Άλλά να! Δέν πιστεύει και θα πεθάνη με τήν πίκρα πώς δέν τήν άγαπούσα. Ξέρεις γιατρέ μου πόσο τρομερό είναι αυτό για μένα;

Τόν κύτταξα κατάπληκτος:

—Τί; Δέν πιστεύει στην άγάπη σου;

—Δέν πιστεύει γιατρέ μου! Ποτέ της δέν πιστεύει. Αυτό είναι τώ μαράζι της. Η αλήθεια είναι πώς ποτέ μου δέν τής τώ είπα...

—Γιατί δέν τής έλεγες πώς τήν άγαπάς;

—Μά... παιδιά ήμαστε γιατρέ μου; Σ' άγαπώ, μ' άγαπάς, πεθαίνω και σαχλαμάρες; Άν δέν τήν άγαπούσα θα τήν έπαιρνα γυναίκα μου; Είμαι λιγάκι βαρύς... Αυτό τώ παραδέχομαι...

—Τώρα τουλάχιστον πού κινδυνεύει γιατί δέν τής τώ λές;

—Άμ' δέ θα με πιστέψη πιά γιατρέ μου... Πώς να κάνομε να με πιστέψη;

Η έρώτησή του αυτή με βύθισε σε όλιγοστιγμη σκέψη. Μιά ένδόμυχη φωνή με βεβαίωνε πώς είχα άνακαλύψει τέλος πάντων τήν μυστηριώδη πάθησι τής άγνης εκείνης Ρουμελιωτοπούλας. Τήν άρρωπεί; ή ιδέα πώς ή άνδρας της δέν τήν άγαπούσε! Γιατί, βαρύς άνθρωπος έκ χαρακτήρος εκείνος, δέν τής τώ έλεγε!

—Τί θάλεγες φίλε μου, τόν ρώτησα ύστερα από μικρή

σκέψη, άν σου έλεγα να τής δώσης λίγο από τώ αίμα σου; —Λίγο; Να τής τώ δώσω όλο γιατρέ μου! Αυτή να σωθής κι' εγώ άς πεθάνω! Καί ξέρεις; Είναι σπάνιο τώ αίμα μου! Θα τής κάνη καλό...

—Τόσο τώ καλύτερο. Έλα στις πέντε τώ απόγευμα...

Μόλις έφυγε ή γιγαντόσωμος Ρουμελιώτης πέρασα άμέσως στο δωμάτιο τής άρρωστης:

—Πώς τά πάμε σήμερα Γιωτούλα;

—Συ ξέρεις γιατρέ...

—Σήμερα σε βλέπω πιό ζωηρή. Πολύ καλύτερα. Άν λίγες μέρες συνεχισθής ή βελτίωση τής κατάστασής σου, γρήγορα θα γυρίσης καλά στο σπίτι σου. Και πρέπει να γίνης γρήγορα καλά... γιατί φοβάμαι μή πάθης ή άνδρας σου από τήν άπελπισία του.

—Ο άνδρας μου;

—Είναι να τόν λυπάται κανείς τόν καυμένο... Η άρρώστια σου τόν έχει τρελλάνει! Φοβάμαι μή πάθης στο τέλος. Σε άγαπάει τόσο πολύ...

—Ο Θανάσης;...

—Θανάσης σου! Φαντάσου πόσο πολύ σ' άγαπάει πού έδω και λίγη ώρα μου πρότεινε να σου δώση από τώ αίμα του για να γίνης πιό γρήγορα καλά.

Τά μάτια της πέταξαν άλλοκοτες λάμψεις...

—Ο Θανάσης;...

—Ποιος άλλος θα έκανε μιά τόσο μεγάλη θυσία για σένα; Σήμερα κιόλας τώ απόγευμα θα σου δώση τώ μισό τώ αίμα του και σε λίγες μέρες θα είσαι περδίκι!

Μ' αυτή τή διαβεβαίωση βγήκα από τώ δωμάτιό της και πέρασα στο γραφείο μου. Μά άλλη σκέψη ώστόσο άρχισε να με βασανίζει: Τώ αίμα τού Ρουμελιώτη δέν μπορούσε παρά είναι πολύ καλό. Ήταν όμως κατάλληλο γι' αυτήν; Καιρό για τήν άπαραίτητη έπιστημονική εξέταση δέν είχα! Άλλά και άν είχα τόν άπαιτούμενο καιρό και ή εξέταση άπεδείκνυε πώς τώ αίμα του ήταν άκατάλληλο γι' αυτή τή γυναίκα; Δέ θα κατέρρεε ή κάθε μου έλπίδα; Έκάλεσα τήν άρχινοσοκόμο μου, τής εξέθεσα τήν όλη κατάσταση και τής είπα με λίγα λόγια τήν άπόφασί πού είχα πάρει: Η μεταγγισί θα γινόταν όπωσδήποτε! Σ' αυτήν είχα κρεμάσει όλες μου τίς έλπίδες! Με τή διαφορά ότι και για τήν τρίτη κατά σειράν αυτή μετάγγισι... θα χρησιμοποιούσα πλάσμα αίματος! Τώ αίμα πού θα έπαιρνα από τόν γιγαντόσωμο Ρουμελιώτη, θα τώ έστελνα στο στρατιωτικό νοσοκομείο για κανένα τραυματία.

Στίς πέντε τώ απόγευμα ή σκηνοθεσία ήταν έτοιμη! Δυό μπουκάλια πλάσματος τυλιγμένα σε όλοκάθαρες κάτασπρες πετσέτες. Τώ ένα άδειο. Αυτό θα δεχόταν τώ αίμα τού γιγαντόσωμου Ρουμελιώτη πού θα τώ έστελνα στο νοσοκομείο. Τώ άλλο γεμάτο. Αυτό θα διοχέτευε τώ περιεχόμενό του στην αισθηματική άρρωστη. Μερικοί λαστιχένιοι σωλήνες και τά άλλα χρειώδη συμπλήρωναν τή σκηνοθεσία. Σε λίγο άρχισε ή τραγική κωμωδία. Κρατούσα τώ σφίγγο της. Καθώς ή μετάγγισι γινόταν εκείνη δέν ξεκάρφωνε τά μάτια της από τόν άνδρα της πού και αυτός τήν κύτταζε με γλυκύτητα.

—Βλέπεις Γιωτούλα πόσο σε άγα-

(Σενέχεια εις τήν σελίδα 13)

Τού Γιατρού

ΜΕΤΑΞΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΟΥ

Ο ΚΑΡΔΑΜΟΣ

(Περίληψις τού προηγουμένου)

Στήν κατ' έξοχήν φοιτητική-συνοικία τής Νεαπόλεως, τά παληά χρόνια είχε τήν ταβερνούλα του ένας ευχάριστος τύπος πού άκουγε στο παρατσούκλι «Έλληνας» γιατί συζητώντας έδινε συνηθως γροθιά στο τραπέζι και βροντοφωνούσε: «Εγώ είμαι Έλληνας! Ένώσσο, οί φοιτηταί πελάτες—θύτες του τόν φόρτωσαν δεύτερο παρατσούκλι πού έπεσκήσσε τώ πρώτο. Τόν ώνόμασαν «Κάρδαμο» γιατί πίστευε πώς με τόν κάρδαμο θα μπορούσε ή άνθρωπος να ζή όσο και ή έλέφας! Αποκαλούσε κομπογιαννίτες τούς καθηγη-

τάς τού Πανεπιστημίου, δίδασκε τήν καρδαμοφαγία και κατεσκεύαζε διάφορα καρδαμοβάλασμα και καρδαμομαντζούνια πού τά χόριζε! Οί φοιτηταί, για να τρώγουν βερεσέ, τόν βεβαίωναν πώς άσπάζονται τίς ιδέες του ώσπου τόν άποτρελλαναν!

(Η συνέχεια)

Ένα βράδυ, καθώς ή Κάρδαμος εξέθετε τίς «θαυμάτουργικές» - όπως ή ίδιος έλεγε - ιδιότητες τού κάρδαμου στους θαυμαστές και θύτας του φοιτητάς, μπήκε στην ταβερνούλα του για να ζητιανέψη ή Δικέφαλος!

Άλλος τύπος αυτός! Αποκρουστικός και άπαίσιος!

Ο δυστυχισμένος εκείνος Αθηναίος χρώστοςσε τώ παρατσούκλι του σ' ένα μεγάλο και άστραφτερό από τή γύμνια όγκο πού είχε στο κρανίο του και πού έδινε τήν έντύπωση ενός δεύτερου κεφαλιού... φυτρωμένου πάνω στο κεφάλι του! Ο όγκος αυτός είχε τώ σχήμα και τώ μέγεθος μικρού πεπονιού! Πολλοί τύποι άφησαν τότε τήν έποχή τους. Οί ευχάριστοι τύποι όπως ή Δικέφαλος, ή Μαντάμ Πρού, ή Στάμος, ή Μπόγιας.

Ο Δικέφαλος ήταν άπαίσιος. Προκαλούσε τήν αηδία γιατί έκτός από τώ δεύτερο κεφάλι, είχε πληγές στο πρόσωπο και στα χέρια, ήταν άπελπιστικά ρυπαρός, φρικώδης! Τόν έλεούσαν άμέσως για να άπομακρυνθής όσο τώ δυνατό γρηγορότερα!

Οί φοιτηταί, μόλις τόν είδαν να πλησιάζη στο τραπέζακι τους, έσπευσαν να τώ δώσουν δυό - τρείς πεντάρες για να άπομακρυνθής από κοντά τους και... φαντασθήτε τήν άνυπομονησία πού τούς κυρίεψε όταν είδαν τόν Κάρδαμο να σηκώνεται, να τώ φράξη τήν έξοδο, να τόν περιεργάζεται με περιέργεια και να τόν ρωτά:

—Γιατί δέν τώ πετάς αυτό τώ κεράτο από τώ κεφάλι σου;

—Τώ νομίζεις εύκολο αυτό άφεντικό; Τριανταπέντε χρόνια τώ έχω. Αυτό με καθήντησε ζητιάνο.

—Δέν τώ είδαν οί γιατροί!

—Ένας και δυό; Όταν άρχισε να μεγαλώνη δέν άφησα γιατρό πού να μήν τόν ίκετέψω να μου τώ κόψη! Κανένας δέ δέχτηκε.

—Οί κομπογιαννίτες! Για να νάχες να τούς μετρήσης μερικά κατοστάρικα... Κάτσε να φάς!

Σε λίγο έβαζε μπροστά του μιά τσανάκα με πατσά, ψωμί, ένα κουμάρι κρασί κι' ένα μπουκέτο... κάρδαμο!

—Τώ κάρδαμο θα τώ φας όλο! Δέ θ' άφήσης ούτε φυλαράκι!

Πήγε κατόπιν στο ντουλάπι του, πήρε... καρδαμοβάλασμα, κάθησε κοντά στο Δικέφαλο και με σιγανή φωνή άρχισε να τώ παραγεμίζει με έπιχειρήματα και τά δυό του... κεφάλια! Εκείνος τόν άκουγε σαν άποβλακωμένος. Στο τέλος τόν άφησε και ξανακάθησε στο τραπέζακι τών φοιτητών.

—Νά δητε πώς θα τούς βγάλω σκάρτους όλους αυτούς τούς κομπογιαννίτες! Θα τόν σώσω τόν άνθρωπο! Και μή συχαίνετε! Θα τούχω τήν ίδια τσανάκα. τώ ίδιο κουμάρι και τά δικά του μαχαίροπήρουνα. Ύστερα σε λίγες μέρες δέ θ'άναί πιά συχαμερός.

—Τί πας να κάνης βρέ Έλληνα; (Ως τότε άκουγε σ' αυτό τώ παρατσούκλι) Θα δώσης έτσι τούς πελάτες σου!

—Μωρέ τί μου λέτε! Θα χάσω λέει τούς πελάτες μου! Καί θα πάρω μιά σκασίλα! Όποιος συχαίνεται άς φύγη κι' από τώρα και τώ χαρίζω κι' όσα μου χρωστάει! Ακούστε καλά ρε μπαγάσδες! Όποιος φύγη άν ξανάρθη δέ θα ξαναβρή βερεσέ!

—Είσαι έκβιαστής.

—Είμαι Έλληνας εγώ ρέ! Θα τόν σώσω τόν άνθρωπο!

Από τώ βράδυ εκείνο τακτικός θαμών τής ταβερνούλας ή Δικέφαλος! Πρώτος και καλύτερος μεσημέρι-βράδυ. Ιδιαίτερη περιποίησι γι' αυτόν. Ιδιαίτερα φαγητά! Ο,τι τώ καλύτερο ήταν για τόν Δικέφαλο! Πατσάς, μπριζόλες, ως και κοτόπουλο! Καί κάρδαμο, κάρδαμο, κάρδαμο! Τού διάλεγε τίς καρδαμοκορφές! Τόν έκαμε σε λίγες μέρες θρεφτάρι! Μάζευε από γνωστούς του άποφόρια, ρουχα, πουκάμισα, παληά παπούτσια, τόν έντυσε, τόν ύποχρέωσε να πλένεται κάθε μέρα. Ξεσπαίνωνάς του ένα μαστέλο νερό! Ύστερα από είκοσι μέρες, ή καυμένος ή Δικέφαλος πού δέν είχε γεννηθής για να ζήση ζητιάνος, δέν ήταν πιά άποκρουστικός. Είχε ξαναγίνει άνθρωπος! Μόνον τώ δεύτερο εκείνο κεφάλι τού... χάλαγε τή μούστρα! Μεγάλο σαν ένα πεπόνι, και γυμνό άκόμη και από χνοοδι γυάλιζε σαν ένας ηλεκτρικός γλόμπος πάνω από τά κατάμαυρα μαλλιά του. Οί φοιτηταί - θύτες τού Κάρδαμου σταυροκοπώντουσαν παρακολουθώντας τά καταπληκτικά άποτελέσματα. Ούτε στο πρόσωπο, ούτε στο σβέρκο, ούτε στα χέρια είχε πιά πληγές ή πρῶν άποκρουστικός Δικέφαλος. Ήταν λοιπόν τόσο άποτελεσματικό τώ... καρδαμοβάλασμα τού Έλληνα; Θα τά κατάφερνε ίσως ή Έλληνας να τώ εξαλείψη και τώ δεύτερο εκείνο κεφάλι με... έντριβές καρδαμοβάλασμου;

Έτσι είχαν τά πράγματα, όταν ύστερα από ένα περίπου μήνα, κατά τίς δέκα τώ πρωί, άγριες φωνές πού άκούστηκαν από τήν ταβέρνα τού Έλληνα, άναστάτωσαν τούς περιόικους και οί πρώτοι πού έσπευσαν επί τόπου άντίκρυσαν ένα θέαμα πού δυακολεύομεθα να τώ περιγράψουμε!

Ο Κάρδαμος είχε δεμένο χειροπόδαρα τόν Δικέφαλο σε μιά πολυθρόνα—άγνωστο πού τήν βρήκε—και με τώ άκονισμένο σαν ξυράφι μαχαίρι τού κοκορετσιού, τού άπέκοψε μονομιές τώ δεύτερο κεφάλι και προσπαθούσε με καρδαμοβάλασμα και με άποστάγματα καρδάμου να τώ σταματήσει τήν αίμορραγία!

Αιμόφυρτο τόν μετέφεραν στον Σταθμό τών Πρώτων Βοηθειών ενώ ή Κάρδαμος διαμαρτυρόταν πώς θα τόν σκοτώσουν οί κομπογιαννίτες οί γιατροί!

Και τώρα... θέλετε και τόν επίλογο; Όσο κι' άν αυτό φανή άπίστευτο, ή Δικέφαλος επέζησε! Ξαναγίνει άνθρωπος και για ένα χρονικό διάστημα έκαμε τόν σερβιτόρο στην ταβερνούλα τού σωτήρος του!

Ός τότε ή Κάρδαμος—πού άκουγε στο παρατσούκλι Έλληνας άκόμη—δέν τά είχε χάσει όλότελα. Εκείνοι πού τόν άποτρελλαναν και πού τώ φόρτωσαν τώ παρατσούκλι Κάρδαμος, ήταν οί θεατρίνοι, όπως θα δούμε στο έπόμενο.

ΤΑΣΟΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

TONOSERUM

Η καλλιτέρα τονωτική, αναπλαστική και αντιαναιμική σκευασία, δι' ένδομυϊκής όδοϋ.

Τι διηγούνται οι γιατροί για τους αρρώστους

Πολλά παθαίνουν οι γιατροί από τους αρρώστους των, μας έλεγε πρό ημερών γνωστός παθολόγος. "Ενας γιατρός έχει να κάνει κάθε μέρα με αρρώστους διαφόρων κατηγοριών. Ό κάθε αρρώστος αποτελεί και ένα τύπο. Τύποι που δεν φαντάζεται όποιος... δεν είναι γιατρός! Έχει να κάνει με τον ψεύτη αρρώστο που για πολλούς ταί διαφόρους λόγους προσπαθεί να αποκρύψει την αλήθεια. Έχει να κάνει με τον ανυπόμονο και πλούσιο αρρώστο, που ανυπομονεί να ξεπανάκτηση την υγεία του και που νομίζει πως με τα λεφτά του όλα είναι κατορθωτά! Έχει να κάνει με τον φιλόπομπο πλούσιο που νομίζει ότι ο γιατρός του μπορεί να τον κάνει άμέσως καλά αλλά τον αφήνει να βασανίζεται για να εκμεταλλευτεί την πάθησή του. Είναι μια πραγματική ψυχική τραγωδία αυτή η περίπτωση για ένα γιατρό. Έχει να κάνει και με τον πτωχό αρρώστο που πιστεύει πως ο γιατρός του δεν τον κάνει καλά γιατί δεν έχει να τον πληρώσει ήγεμονικά! "Ας αφήσουμε τον «κατά φαντασίαν αρρώστο»! "Αλλη τραγωδία μ' αυτόν! Μπορεί να κάνει νευρασθενικό ένα γιατρό! Και άς έλθουμε στον χειρότερο όλων: στο φιλάργυρο! Είναι αδύνατο να φαντασθώ κανείς πόσα μετέρχεται ένας φιλάργυρος αρρώστος για να του στοιχίσει όσο το δυνατό λιγότερα ή αρρώστια του και προπάντων... για να μη πληρώσει το γιατρό του! Και όταν ο γιατρός έχει να κάνει με βιοπαλαιστή φιλάργυρο αρρώστο, το πράγμα και νοητό είναι και παραδεκτό. Βιοπαλαιστής είναι και η αρρώστια του τυγχάνει δαπανηρά. Καταλαβαίνει από αυτά ο γιατρός και κάνει ό,τι το ανθρωπίνως δυνατό για να τον βοηθήσει. Παρατηρείται όμως ότι συμβαίνει το αντίθετο! Συνήθως οι εύποροι φιλάργυροι αρρώστοι είναι εκείνοι που έχουν σατανικές εμπνεύσεις για να μη πληρώσουν το γιατρό τους! Να μια περίπτωση αρκετά χαρακτηριστική:

"Ενα πρωί ήλθε στην κλινική μου γνωστός εύπορος Αθηναίος. Έπασχε από γενική καχεξία όφειλομένη σε στερήσεις που επέβαλλε στον εαυτό του και που επεδεικνύθη από μια βαρεία γρίπη. Φαίνεται πως άλλος γιατρός τον είχε εξετάσει πριν από έξι μήνες και του είχε συμβουλέψει πανάκριβες ενέσεις. Αφού τον εξέτασα επί μισή ώρα και διέγνωσα και εγώ επικίνδυνη γενική καχεξία, τότε μόνο μου άπεκάλυψε πως του είχαν συμβουλέψει τις ενέσεις εκείνες.

—Είπε πολύ καλές και για σας, θα είναι πολύ αποτελεσματικές του απήντησα. Θα κάνετε μια σειρά από δέκα ενέσεις και μετά ένα μήνα θα δούμε αν θα χρειασθώ να κάνετε και δεύτερη σειρά. Νάτες μάλιστα, πρόσθεσα αφού του έδειξα ένα κουτί. Έχω και άλλον άσθενή που του κάνω την ίδια θεραπεία.

—Θα μου κάνετε σεις ο ίδιος τις ενέσεις;

—Αν θέλετε πολύ ευχαριστώ.

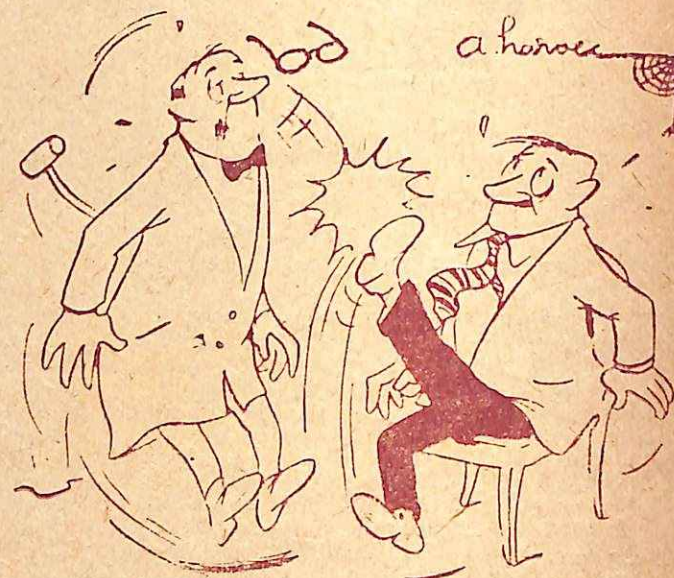
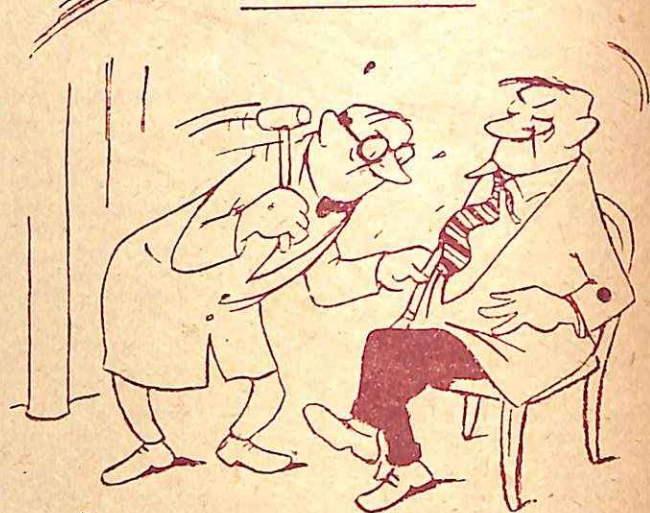
—Ας μη χάνουμε λοιπόν καιρό γιατρέ μου. "Ας αρχίσουμε από σήμερα. Κάντε μου μια από αυτές που έχετε και αύριο που θα σας φέρω το δικό μου κουτί, την ξαναβάξουμε στη θέση της.

Γνωστός εύπορος Αθηναίος ήταν! Λεφτάς με τρόπους αξιοπρεπούς κυρίου! Μπορούσα να υποψιασθώ πονηρία εκ μέρους του; Του έκανα την πρώτη ένεση από το ξένο κουτί! Δέ μπορείτε να φαντασθώτε τι ο εύπορος αυτός είχε σοφισθή! Έγώ δεν τον ξαναείδα στην κλινική μου! Έπαιξε το ίδιο κόλπο την επομένη σε άλλο συνάδελφο για να κάνει τη δεύτερη ένεσή του, το ίδιο την μεθεπομένη σε τρίτον για να κάνει την τρίτη! Έτσι έκανε ολόκληρη τη σειρά των ενέσεων σε δέκα γιατρούς χωρίς να πληρώσει έναν και χωρίς να πληρώσει έστω και μια από τις πανάκριβες εκείνες ενέσεις!

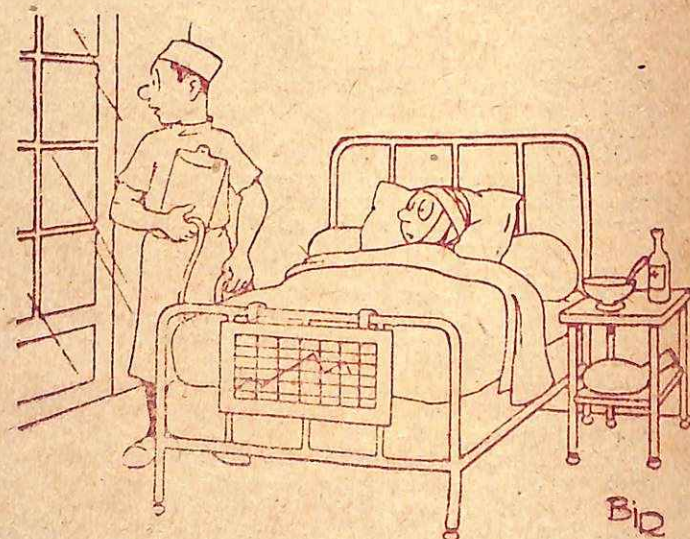
Ο ΙΔΙΟΣ

ΞΕΝΟ ΠΝΕΥΜΑ

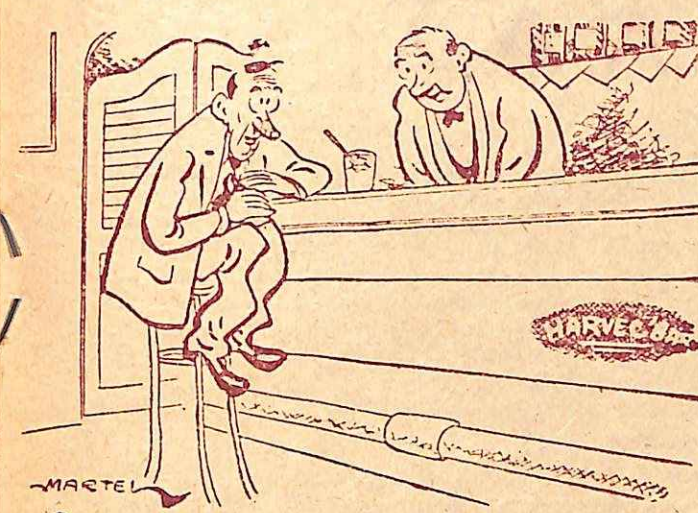
ΣΤΟ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟ

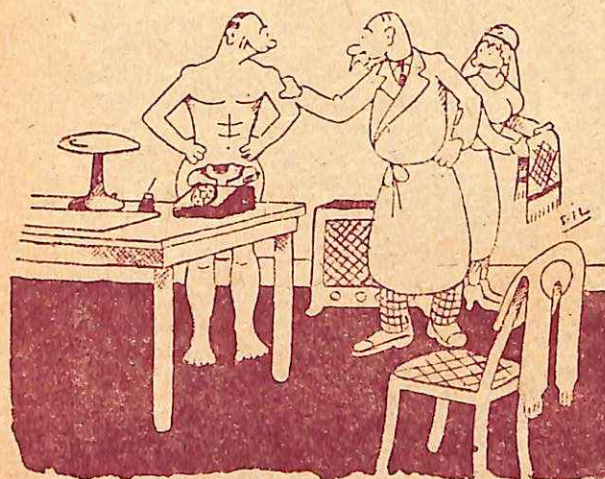
χωρίς δόγια

Δεν μπορείτε να μου κάνετε ότι βερνάζα αυτή τη δουλειά, για να απολαμβάνω ταυτόχρονα τη διακάδα;

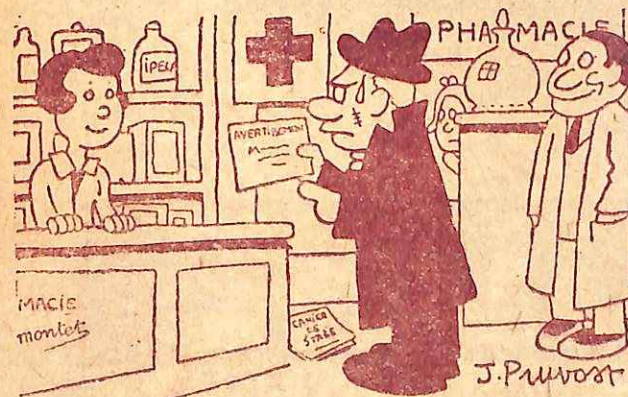

—Ο Γιατρός μούπε να το κόψω γιατί όταν πίνω τα βδέπω διαδά
—Να σου πω τι να κάνεις. Την ώρα που πίνεις να κλείνεις το ένα σου μάτι!

ΣΤΟ ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΟ

— Mon ami vous êtes decalcifié.
— Mais c'est vous qui m'avez prîé d'enlever ça!
— Quoi donc?
— Mais... mon calcif.....

Δώστε μου ένα ΤΟΜΟΚΑΡΔΟΙ για να ανθεώ στη καρτακούδα τις Έφορειας.

Τι διηγούνται οι αρρώστοι για τους γιατρούς.

Ο τύπος του μουρμούρη αρρώστου που μας άπασχόλησε τον περασμένο μήνα έχει και πάλιν το λόγο.

Τον ξαναβρήκαμε στο σαλόνι ενός παθολόγου όπου είχε συνοδέψει τη γυναίκα του.

—Πάλι σεις;

—Μά δεν σου είπα πως δεν λείπω από τα σαλόνια των γιατρών; Αυτή τη φορά ωστόσο δεν πρόκειται για μένα. Πρόκειται για τη γυναίκα μου.

—Υποφέρει και η γυναίκα σας;

—Όχι. Δεν υποφέρει. Δεν έχει τίποτα. Χτυπώ εύλο.

—Γιατί λοιπόν την έφερες στον παθολόγο;

—Για να μου πη... γιατί η γυναίκα μου δε υποφέρει!

—"Α! Και όταν σου πη ο παθολόγος γιατί η γυναίκα σου δεν υποφέρει, τότε θα πäs να σε εξετάσει κανένας φρενολόγος...έ;

—Χμ... "Αν ήξερες δε θα μ' έστελνες σε φρενολόγο... "Ακου ν' ακούσης... Δώσε βάσι... Έδω και πέντε μήνες η γυναίκα μου ένοιωσε δυνατούς πόνους, δεξιά στά κούφια. Την πάω σηκωτή στο γιατρό. Την εξετάζει μισή ώρα. Ψαχουλέμματα, τσιμπιές, δαχτυλιές... «Τί έχει γιατρέ»; «Σάλπιγγα»! μου άπαντάει. —Σαλπγγίτιδα θα σου είπε.

—Σαλπγγίτιδα, σάλπιγγα, το ίδιο κάνει. Της έκανα ό,τι διάταξε ο γιατρός. Δέ βαρύνεσαι! Του κάκου έγιναν... σαλπγκτής! Την πάω σ' άλλο γιατρό. Έξέτασε την τρίχα! Ψαχουλέμματα, τσιμπιές, δαχτυλιές... «Τί έχει γιατρέ μου»; «Αχιβάδες» μου άπαντάει! Να που έγινε έτσι θαλασσινός σαλπγκτής "Αλλη θεραπεία! Τα ίδια αποτελέσματα! Την πάω σε τρίτο γιατρό και του λέω: «Γιατρέ μου σου έφερα τη γυναίκα μου που έχει αχιβάδες και σάλπιγγα! Γδύσιμο, ψαχουλέμματα, τσιμπιές, δαχτυλιές... «Δεν έχει ούτε σαλπγγίτιδα ούτε αμοιβάδες»! «Τί έχει γιατρέ μου»; «Σκωλικοειδίτιδα»!.. Σία κι' άρράξαμε! Τρίτη θεραπεία! Έγχείρησι! Την άνοίγουν ψάχνουν και την ξαναβάβουν χωρίς να βρούν κατά πως φαίνεται κάτι που το λέγαμε... περιττή άπόφουσι! Κομπολόι οι πόνοι! Την πάω σε τέταρτο γιατρό! «Γιατρέ μου η γυναίκα μου έχει «σάλπιγγα», «αχιβάδες», «σκωλικοειδίτιδα», «περιττή άπόφουσι», το διάολο μέσα της»... Γδυθήτε κυρία μου και ξαπλωθήτε»! Έξέτασε με τις ίδιες λεπτομέρειες. Ψαχουλέμματα, τσιμπιές, δαχτυλιές... «Η γυναίκα σας δεν έχει τίποτα απ' αυτά. Έχει βουβωνοκλήη! Θόλωσε το μάτι μου, πιά φιλε μου! Την πήγα στο σπύτη, βγήκα, μπήκα σε μια ταβέρνα κι' άρχισα γραμμή τα κατοσταράκια. "Όταν πήγα στο σπύτη μου ήμουνα φέσι. Κάτι της είπα κάτι μου είπε, με πίασανε τα μπουρνίνα μου και την άρχισα στις γρήγορες.

Εύλο που βγήκε από τον Παράδεισο! Το καλύτερο γιατρικό! Έγινε περδία! Τώρα την κάνω βόλτα στους γιατρούς που την είδαν άρρώστη... για να μου πούν πως έγινε καλά!

Όμολογώ πως στην τετράγωνη αυτή λογική, δεν είχα τίποτα ν' άπαντήσω.

Μήπως έσεεις;...

Ο ΙΔΙΟΣ

"Ο ΤΑΜΠΛΑΣ"

Του Ιατρού κ. Χ.

Είχα τελειώσει νωρίς εκείνη τη μέρα τις επισκέψεις μου και σαν άνθρωπος και μάλιστα σαν άνθρωπος κουρασμένος, έτοιμαζόμουν να κάνω μια βόλτα στην πλατεία του Συντάγματος, όταν ακούστηκε το κουδούνι του τηλεφώνου.

Δύσθυμος, πήγα στο τηλέφωνο και ξεκρέμασα το ακουστικό απρόθυμα, μάλλον νευριασμένος.

—Λέγετε...
Μια γυναικεία φωνή από την άλλη άκρη του σύρματος μου έλεγε μ' απελπισία:

—Τρέξε γιατρέ μου να μου σώσης τον άντρα μου τον κανακάρη μου...

—Ε; Τι έπαθε κυρία μου;

—«Λιγοθύμησε» γιατρέ μου μέσα στα χέρια μου! Τρέξε γιατρέ μου! Πήδα σ' ένα ταξί κι έλα όδός... αριθμός... Κάνε γρήγορα όμως γιατί είναι άσχημα και μπορεί να τα κορδώσει... Μπορεί και να πρέπη να τον πάρω στο «Ισοκομείο»... Σ' όλη γιατρό που είσαι θα τα καταφέρεις να τον βάλεις θέσι πολυτελείας στον Εδ-αγγελισμό ή στον Έρυθρο Σταυρό... Και μη σκεφθής για ζήτημα λεφτά γιατρέ... Έμεις πληρώνουμε με το πα-ραπάνω...

Από το λεκτικό της άγνωστής μου αυτής γυναίκας κατάλαβα πως είχα να κάνω με μαυραγορίτη ή με νεό-πλουτο. Πάντως έστειλα κατά διαό-λου και την κούρασί μου και την επι-θυμία μου να κάνω μια βόλτα στην πλατεία του Συντάγματος και ύστερα από λίγο έφθανα με ένα ταξί σε μια μοντέρνα πολυκατοικία κρατώντας το τσαντάκι μου και μπηκά στο άσπασέρ με το οποίο έφθασα στο τρίτο πάτω-μα. Η γυναίκα που μου είχε τηλε-φωνήσει περίμενε στην πόρτα της την άφιξί μου.

—Έλα γιατρέ μου... είναι πολύ ά-σχημα...

Από την επίπλωσι που ήταν βα-ρύτιμη αλλά που αποτελούσε ένα πραγματικό μωσαϊκό ρυθμών, κατά-λαβα πως καλά είχα μαντεύσει. Είχα να κάνω με άρρωστο μαυραγορίτη!

Η τρομοκρατημένη σύζυγος—μια νέα και όμορφη γυναίκα—με πέρασε άμέσως στο δωμάτιο του άσθενους. Είναι περίπου πενήνταπεντάρης μελα-νός, ακίνητος. Αναπνέει με δυσκολία.

Δεν έχει τη δύναμι να μου πη τι έχει και τι αισθάνεται. Αποτείνομαι στην ανήσυχη γυναίκα του:

—Πήτε μου κυρία μου... πως περιέ-πεσε σ' αυτή την κατάσταση;

—Πώς να σας πω γιατρέ... Νά... έμεινε στα χέρια μου... ξερός!

—Κατάλαβα... Κατάλαβα...

Χωρίς να ζητήσω να μάθω περισσό-τερα του έκαμα άμέσως μια ένεσι-καμφοράς. Συνήλθε κάπως, τον ρώτη-

**"Όταν πρόκειται να χορηγήσετε
ένα
παυσίπονον
τό
ΚΑΛΜΟΛ
Θα σας ικανοποιήση πάντοτε**

σα για όρισμένα πράγματα και ύστε-ρα από μια δόκλιση ώρα, όταν βε-βαιώθηκα πως δεν διέτρεχε πια άμε-σο κίνδυνο, τον εγκατέλειψα, αφού διέταξα να του κάνουν μια αφαίμαξι-καί υποσχέθηκα να περάσω να τον ξαναδώ την επομένη.

Την άλλη μέρα, όταν πήγα να τον δω, τον βρήκα σχετικώς καλύτερα. Τον εξέτασα και πάλιν προσεκτικά. Στο τέλος με ρώτησε με αγωνία:

—Λοιπόν γιατρέ; Πώς με βρήκατε σήμερα;

Αρχή μου είναι να λέω στους ά-σθενείς μου την αλήθεια όταν ή κατα-στασίς τους είναι σοβαρά και τουτό για να πειθαρχούν εις όσα τους δια-τάσσω.

Φίλε μου, του λέγω αληθινά στενοχωρημένος, φαίνεται πως την γλέντησες καλά και πάρα πολύ τη ζωούλα σου και τώρα πληρώνεις όλα εκείνα τα γλεντάκια.

—Η κατάσταση μου το λοιπόν είναι σοβαρή; Τι έχω δηλαδή;

—Έπαθες αγαπητέ μου ούτε λίγο, ούτε πολύ, έγκεφαλική συμφόρησι.

—Έγκεφαλική συμφόρησι; Δηλαδή τί είναι αυτό;

—Ημιπληγία. Καταλαβαίνεις;

—Όχι... Πές μου το... ελληνικά!

Έγκεφαλική συμφόρησι... Δηλαδή πρέπει τώρα να μου κάνης έγκεφαλι-

κή... αποσυμφόρησι; Είνε Κινέζικα αυτά για μένα γιατρέ μου...

Προσπαθώ να του πησ στην ελληνική γλώσσα... τα κινέζικα! Εύ-τυχώς θυμήθηκα εκείνη τη στιγμή τη λαϊκή όνομασία αυτής της παθήσεως και τη χρησιμοποίησα:

—Ταμπλάς! Έπαθες ταμπλά! Κα-τάλαβες τώρα!

—Τι λές γιατρέ μου! Άν κατάλα-βα λέει!

Τον λυπήθηκα. Η φρίκη είχε ζωγρα-φισθή στο πρόσωπό του.

—Και τώρα πά να πη γιατρέ μου... πως θα μείνω παραλυμένος;

—Παραλυμένος όχι πιά. Θα μείνης άσφαλώς ήμιπαράλυτος.

—Δηλαδή;

—Από το ένα μέρος.

Βυθίζεται στη σκέψι. Προκαλεί τον οίκτο. Το βλέμμα του καρφωμένο σ' ένα σημείο. Κυττάζει τη νέα γυναίκα του και δακρύζει. Και έαφνικά στρέ-φεται και με ρωτάει:

—Από ποιο μέρος γιατρέ θα μείνω παραλυμένος; Από το δεξί ή από το ζερβί;

—Απ' το αριστερό...

—Ω! Συμφορά μου!

Και χώνωντας βιαστικά τα χέρια του κάτω από το πάπλωμα άρχισε να ψαχουλεύεται με μεγάλο κόπο άλ-λά και με μεγάλη επιμονή. Στο τέλος ύστερα από προσπάθεια αρκετών λε-πτών της ώρας, άναστήναξε με άνακούφισι και ξανάβαλε τα χέρια του από το πάπλωμα.

—Μά τί έκα-νες τόσο ώρα; Τον ρώτησα με περιέργεια.

—Γιατρέ μου μου άπάντησε με δση δυνατή άφέλεια, έκανα κάποια μετα-τόπισι προς τα δεξιά!

—Όλα μου να μου παραλύσουν;

Αυτή τη φορά... έμένα μου ήλθε...

«ταμπλάς»!

Δρ. Χ. Θεοδίνης

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΩΝ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΟΣ ΤΡΕΛΛΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

Αρκετά πρόσωπα σε διάφορα μέρη της Αγγλίας, με ευνόητη εκ-πληξί των έλαβαν μαζί με το συνηθισμένο ταχυδρομείο των κατά τις ημέρες των εορτών, και ένα ειδικό γραμμάτιο στο οποίο ανεγράφετο ως τόπος εκδόσεως το μεγαλύτερο φρενοκομείο της Μεγά-λης Βρετανίας, το περίφημο φρενοκο-μείο του Αγίου Βερνάρδου, γνωστό υπό την επωνυμία «Άσυλον Χά-νουελλ».

Το περίεργο αυτό έντυπο συντά-σσεται από ένα τρόφιμο του άσylum, κάποιο γιατρό, ο οποίος πρότινος έ-των είχε χαρακτηριστεί επισήμως ως παράφρων, όπως όμολογεί ο ίδιος. Ο τρελλός δόκτωρ είχε δραπετεύσει από το άσυλο. Επειδή όμως κατώρθωσε να παραμείνη ασύλληπτος επί 30 ημέ-ρας, σύμφωνα με τον ειδικό άγγλικό νόμο, δεν ήτο δυνατό να κλεισθή εκ νέου στο φρενοκομείο, χωρίς την διαπίστωσι νέας τρέλλας του.

Ο γιατρός—δραπέτης του «άσylum Χάνουελλ» είναι τώρα «έθελοντής—τρόφιμος» αυτού και άρχισε να εκδίδη το περίεργο δελτίο του, εις το όποιον άσχολεται κυρίως με το αγαπημένο του θέμα, το πρόβλημα του πλεονα-σμού των γυναικών στην Αγγλίαν.

Σε κάθε φύλλο του δελτίου του δη-μοσιεύεται και κατάλογος των προσώ-πων που έστειλαν τη συνδρομή τους για να λαμβάνουν τακτικά το δεδηλω-μένο αυτό όργανον του τρελλού. Τα άποστελλόμενα στον εκδότη ποσά, κυμαίνονται από ένδος σελλινίου μέχρι μιας λίρας, μερικοί δέ συνδρομαί φθά-νουν ακόμη και από τις Βρετανικές κτήσεις.

Το τελευταίο φύλλο του δελτίου φέρει την χρονολογία «Απρίλιος Ο.Χ. 48» αυτό δέ, όπως εξηγεί ο εκ-δότης, σημαίνει: «Έτος 48 της Όρθο-λογικής Χρονολογίας». Και προσθέτει την ενδιαφέρουσα πληροφορία ότι «κατά το έτος 1899, μία όμάς Άγ-

γλων όρθολογιστών έθεσε τέρμα εις την χριστιανικήν χρονολογίαν».

Είς ένα τελευταίο χορό μετημφιε-σμένων που είχαν οργανωθεί εις το Ά-συλον Χάνουελλ, ο δόκτωρ—του όποι-

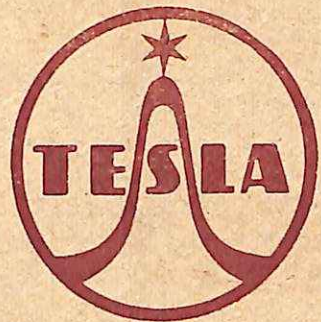
που είχαν την επιγραφή: «Γιατί να δασανίζεσθε; Δύσατε το πρόβλημα των γεροντοκορών για να προλάβετε τα κρούσματα παραφροσύνης. Υποστη-ρίζατε το δικαίωμα των γυναικών να γίνονται μητέρες χωρίς γάμον. Γράφε-τε σχετικώς εις τον βουλευτήν της πε-ριφερείας σας».

Ο «έθελοντής—τρόφιμος» του άσύ-λου είχε ελεύθερος να εξέρχεται καθη-μερινώς, εργάζεται δέ ολίγας ώρας ως υπάλληλος μιας επιχείρησης κονσερ-βοποιίας.

Όπως θεαδώνει ή διεύθυνσις του Άσylum Χάνουελλ, πρόκειται περί πραγματικού και όχι φανταστικού για-τρού, ο όποιος πριν διαγραφη από το επίσημο μητρώο των άδειούχων για-τρών της Αγγλίας, είχε δώσει άρκε-τές διαλέξεις, με το αγαπημένο του πάντοτε θέμα: «Η μητρότης χωρίς γάμο».

Δρ. Α.

**ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ**

**ΑΚΤΙΝΟΣΚΟΠΗΣΕΩΣ - ΑΚΤΙΝΟ-
ΓΡΑΦΗΣΕΩΣ ΔΙΑ
Φυματιολόγους, Καρδιολό-
γους, Παθολόγους.
ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΗΣΕΩΣ
Δι' Όδοντοϊατρούς.
ΔΙΑΘΕΡΜΙΑΣ ΥΠΕΡΒΡΑΧΕΩΝ
Δι' όλας τας ειδικότητας.
ΠΑΝΤΟΣΤΑΤΑΣ
Διά Νευρολόγους, Ότορι-
νολαρυγγολόγους κλπ.**

**Γενική Αντιπροσωπεία
«ΡΑΔΙΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ»
Πλατεία Καρύτη ΑΘΗΝΑΙ
Τηλέφωνα 23-212, 23-213, 23-342**

ου δεν αποκαλύπτεται το πραγματικό όνομα—έκέρδισε το πρώτο βραβείο. «Είχα μεταμφιεσθεί, αναγγέλει ο ίδιος, εις «άνθρωπον—σάντουιτς» με δυο πινακίδες εμπρός και πίσω μου,

Η ΦΑΡΣΑ ΕΝΟΣ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ

Κάποιος εύθυμος τύπος Γάλλου που φημιζόταν για τις φάρσες που σ' όλη του τη ζωή έπαιζε στους συνανθρώ-πους του, θέλησε να σκαρώση μια φάρσα στους δικούς του... μετά το θά-νατό του!

Στην διαθήκη του δεν άδίκησε κα-νένα από τους στενούς του συγγενείς. Δεν έξεχασε κανένα. Στο τέλος της διαθήκης του έγραψε, «Στο κάτω ρά-φι της βιβλιοθήκης μου, τα παιδιά μου θα εύρουν ένα χαρτόνιο λευκό κουτί σφραγισμένο με πέντε βουλοκέρια. Υστάτη μου επιθυμία είναι να πάρουν τα παιδιά μου αυτό το κουτί, να ανά-ψουν μια φωτιά και παρουσία άλλων των συγγενών μου που δεν τους ξε-χάσα στη διαθήκη μου, να το ρίξουν στις φλόγες, σφραγισμένο όπως είναι.

Υπέθεσαν όλοι πως έπρόκειτο περί τρομερού οικογενειακού μυστικού! Αναψαν τη φωτιά, το πέταξαν με κα-τάνυξι στις φλόγες... και έπηκολούθη-σε ή έκρηξι ενός θαυμασίου πυροτε-χνήματος! Είχε σκαρώσει και πεθαμένος τη φάρσα του!

RHEOCHOLINE

Η ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΩΤΕΡΑ ΣΚΕΥΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΧΟΛΟΛΙΘΙΑΣΕΩΣ
ΧΟΛΟΚΙΣΤΙΤΙΔΟΣ ■ ΗΠΑΤΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΕΡΟΥ

STHENOL

ΕΥΓΕΥΣΤΟΝ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ • ΑΡΙΣΤΟΝ ΔΙΕΓΕΡΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΡΕΞΕΩΣ

ΕΝΑΣ ΜΑΡΤΥΣ

ΩΡΕΣ ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ θά μπορούσα να σας απασχολήσω με ανέκδοτα πελατών μου, μάς λέγειν ο οδοντίατρος κ. Μ. "Αρκούμαι ωστόσο στην κωμικοτραγική περίπτωση του κ. Ν. Π. Μ. συνταξιούχου δικηγόρου, που διέτελεσε και νομάρχης και είναι σήμερα ένας από τους ολιγίστους άπομειναντας λαμπρούς αντιπροσωπευτικούς τύπους της παληάς ευτυχισμένης "Αθήνας.

"Υποχρεώθηκε και αυτός όπως υποχρεώνονται όλοι όσοι ευτύχησαν να φθάσουν στην δική του ηλικία, να πετάξει τα δύο ή τρία δόντια που άπομειναν στο στόμα του και να βάλει οδοντοστοιχία. Η οδοντοστοιχία ωστόσο τον στενοχωρούσε. Τον πονούσε. Ούτε να μασήσει μπορούσε ούτε να μιλήσει ελεύθερα. Ο οδοντοτεχνίτης είχαν αποτύχει. Παρήγγειλε δεύτερη οδοντοστοιχία σε άλλο οδοντίατρο. Άλλη αποτυχία! Η δεύτερη οδοντοστοιχία δεν άξιζε περισσότερο από την πρώτη. Βγαίνοντας από το σπίτι του έπαιρνε μαζί του και τις δυο του οδοντοστοιχίες. Τη μία στην τσέπη του και την άλλη στο στόμα του! "Ετσι όταν έκνευριζόταν από εκείνη που είχε στο στόμα του την... άλλαζε μ' εκείνη που είχε στην τσέπη του! Τό πράγμα ωστόσο καταντούσε γι' αυτόν και έκνευριστικό και επικίνδυνο! Είχαν αρχίσει να παίρνη τη συνήθεια να μασάει... αέρα περπατώντας! Να μασουλίζει τα... δόντια του! Μασούσε στο δρόμο σαν... μυρκαστικό! "Ετσι είχαν τα πράγματα όταν ο γιός του, στενός του φίλος, αντισηπτακτάρχης του πυροβολικού σήμερα, μού τον έφερε μία μέρα στην κλινική μου, μού είπε την περίπτωση του και με παρακάλεσε να του κάνω μία τρίτη οδοντοστοιχία. "Εβαλα όλη μου την τέχνη, όλη μου την καλή θέληση και όλο το φιλότιμό μου και του έκανα ένα πραγματικό άριστο έργο. Ευτυχώς εγώ επιμελούμαι μόνος μου τις οδοντοστοιχίες των πελατών μου. Δεν επιπιστεύομαι σε οδοντοτεχνίτες. Όταν του την φόρεσα έμεινε κατεγθουσιασμένος και δεν ήξερε πώς να μού εκφράσει την ικανοποίησή του.

Βγήκε λοιπόν κατενθουσιασμένος από την κλινική μου... με τρεις οδοντοστοιχίες. Μία στην άριστη τσέπη του σακκακιού του, μία στη δεξιά και μία, την καλή, στο στόμα του! "Ετσι, ευχαριστημένος από τον εαυτό του και από τον τελευταίο από τους οδοντιατρούς του, μπήκε στο τράμ για να πάει στο σπίτι του.

Ξαφνικά, καθώς το τράμ προχωρούσε, ο μασελλομάρτυς φτερνίζεται παταγωδώς και τινάζει την οδοντοστοιχία του δίκην βολίδος στο άπέναντι πεζοδρόμιο! Θέλει να πη στον οδηγό να σταματήσει αλλά τα φτερνίσματα δεν τον αφήνουν! Τό ένα διαδέχεται τό άλλο:

—Εισπράκτ... εισπρ... άψου! Σταμ... σταμ... άψου!... "Η μασ... άψου!

Χειρονομεί απελπιστικά και φτερνίζεται! Οί έπιβάτες γελούν, εκείνος άφρίζει! "Εν τέλει το τράμ σταματάει στην πρώτη στάση, ο μασελλομάρτυς κατέ, χεται χειρονομώντας σαν παλαβός και σπεύδει προς τό μέρος που είχε τινάζει την οδοντοστοιχία του. "Όταν έφθασε εκεί, δεν βρήκε

παρα λίγα σκόρπια δόντια. Κάποια αυτοκίνητο την πάτησε. Πάει ή καλή του μασέλλα! "Αφού κύταξε λίγες στιγμές περίλυπος τ' άπομεινάρια της, έβγαλε φιλοσοφικά τις άλλες δυο από τις τσέπες του, τις χτύπησε με όρμη στο πεζοδρόμιο και άπομακρύνθηκε μωρμουρίζοντας:

—"Ωχ! αδελφέ! με δόντια ή με χωρίς δόντια, κουρκουτάκια, γιαουρτάκια κα πουρεδάκια τρώω! Τί τα θέλω γώ αυτά τα βάσανα;

ΠΩΣ ΔΙΕΘΕΣΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ!

"Ενας πλούσιος γαιοκτήμων που δεν είχε κληρονόμους άφησε πεθαίνων δύο έπιστολάς. "Η μία έπρεπε να άνοιχθί πριν από την κηδεία του και η άλλη άμέσως μετά την κηδεία.

"Ανοίξαν την πρώτη και διάβασαν: "Επιθυμώ να ταφώ στις 4 το πρωί!

Κηδεία στις 4 το πρωί! Ποιος θα έυπνωση τέτοια ώρα για να τον συνοδεύσει ως την τελευταία του κατοικία!

"Ωστόσο ή δημοτική αρχή εξέτέλεσε την τελευταία του επιθυμία. Τόν έθαψε στις 4 το πρωί. "Ανοίξαν άκούλouthως άμέσως μετά την κηδεία την δεύτερη έπιστολή και διάβασαν κατά πληκτικό: "Αφήνω όλην μου την περιουσίαν διά να την μοιραστούν έξ έσου, όλοι όσοι παρευρέθησαν στην κηδεία μου!

Μόνο δυο παληοί του φίλοι τον είχαν συνοδεύσει!

ΑΠΟΡΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

"Ο καθηγητής της ωτορινολαρυγγολογίας κ. Χ. έορτάζει την επέτειο των γενεθλίων του.

Οί φοιτητάι που τον έκτιμούν βρίσκουν την ευκαιρία να του τό αποδείξουν, κάνουν έρανο μεταξύ των, συγκεντρώνουν ένα αρκετά σημαντικό χρηματικό ποσό και παραγγέλλουν σε άριστοτέχνη ζαχαροπλάστη μία θαυμασία τούρτα που φέρει τα άρχικά του και που παρουσιάζει ένα πολύ έπιτυχημένο αούτι.

Μία έπιτροπή φοιτητών μεταβαίνει στο σπίτι του και του προσφέρει την ωραία τούρτα μετά την απαραίτητη προσφώνησι μιάς χαριτωμένης φοιτήτριάς.

"Ο κ. καθηγητής συγκινείται και δεν τό κρύβει.

—Ευχαριστώ πολύ παιδιά μου και για τις ευχές σας και για τό ωραίο σας δώρο. Παρακαλώ να πιστέψετε στη μεγάλη μου συγκίνηση.

"Ωστόσο, καθώς μιλούσε, τό βλέμμα του έπεσε στην σκεπασμένη με τζελατίνα τούρτα, είδε τό πολύ έπιτυχημένο αούτι και δέ μπόρεσε να συγκρατήσει ένα ολιγόστιγμο ειρωνικό χαμόγελο.

—Δέ σας άρεσε τό δώρο μας κ. καθηγητά; ρώτησε πονηρά ή χαριτωμένη φοιτήτρια που δεν της είχε διαφύγει τό ειρωνικό του χαμόγελο.

—Πώς όχι; Μού άρεσε πάρα πολύ! Είνε θαυμασία αούτη τούρτα.

—Μά... μού φάνηκε πώς χαμογελάσατε κάπως ειρωνικά.

—Χαμογέλασα. Είνε αλήθεια! "Οχι όμως ειρωνικά... Χαμογέλασα με τη σκέψι: Οί φοιτητάι που μού πρόσφεραν αούτο τό άριστογρηματικό ζαχαρένιο αούτι έπειδή τυγχάνω καθηγητής της ωτορινολαρυγγολογίας, τί ζαχαρένιο θά μού πρόσφεραν άν είμουνα... καθηγητής της γυναικολογίας ή άλλο τί...

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!

Κάποιος έπαρχιώτης που είχε άσφαλίσει τη ζωή του για ένα σεβαστό ποσό σε μία μεγάλη άσφαλιστική εταιρεία, ήταν συνεπέστατος στις πληρωμές του επί τρία έτη. Τό τέταρτο έτος ή εταιρεία δεν έλαβε ειδήσεις του και σε σχετική έπιστολή του διευθυντού της, έλήφθη στά γραφεία της ή κατωτέρω έπιστολή από την έπαρχία.

«Κύριε διευθυντά, είμαι στη δυσάρεστη θέσι να σας γνωστοποιήσω ότι ό σύζυγός μου απέθανε τόν περασμένο Μάιο και ότι δεν μπορώ να πληρώνω εγώ τά χρέη του!

ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΑΙΝΙΓΜΑ

Κατά τη διάρκεια μιάς δημοσιογραφικής συνεντεύξεως με τόν περίφημο χιουμουρίστα Μάρκ Τουαίν, ό δημοσιογράφος ρώτησε δείχνοντάς του ένα καθράκι κρεμασμένο στον τοίχο:

—Είμαι ή φωτογραφία του άδελφού σας;

—"Α!... Ναί!... Μού τόν θυμήσατε... "Ηταν ό άδελφός μου... "Ο Ουίλλιαμ... Τόν φωνάζαμε Ουίλ... Κακόμοιρε Ουίλ!...

—Γιατί «κακόμοιρε Ουίλ»; "Εχει πεθάνει;

—Χμ... υποθέτω... "Ετσι νομίζω... Ποτέ μας δέ στάθηκε δυνατό να βεβαιωθούμε... Είμαι μυστήριο!

—Λυπηρό... Πολύ λυπηρό... "Εξηφάνισθη μυστηριωδώς;

—Χμ... υπάρχει μυστήριο... Τόν θάψαμε!

—Τόν θάψατε; Τόν θάψατε χωρίς να είσθε βέβαιοι πώς πέθανε;

—"Α! "Οχι! Δεν έννοώ αούτο! Είχε πεθάνει για καλά!

—Ομολογώ πώς δεν μπορώ να κα-

ταλάβω. Για να τόν θάψετε σμαίνει πώς ό γιατρός είχε πιστοποιήσει τό θάνατό του.

—"Οχι, όχι! Είχαμε μόνο τη γνώμη πώς έτσι είχαν έλθει τά πράγματα...

—"Α! Τώρα καταλαβαίνω! Ξαναζωντάνεψε λίγο πριν τόν κατεβάσετε στον τάφο.

—"Οχι... Δεν ξαναζωντάνεψε... Τώρα δεν υπάρχει ούτε κοκκαλάκι του! Πέρσαν τόσα χρόνια!... Παιδάκι τριών χρόνων... Τού γάλακτος κοκκαλάκια...

—Σας βεβαίω κ. Μάρκ Τουαίν ότι για πρώτη φορά στη ζωή μου άκούω τέτοια πράγματα. "Ενα παιδάκι πέθανε και τό έθαψαν. Πού βρίσκεται τό μυστήριο;

—"Ιδού με λίγα λόγια πώς έγιναν τά πράματα: Πρέπει να σας πώ πώς είμεθα δυο δίδυμα άδελφά, ό... πεθαμένος και έγώ... Είχαμε την ηλικία μερικών εβδομάδων όταν θέλησαν να μάς κάνουν μπάνιο... Μας έβαλαν στο μπάνιο μαζί, μάς άνακάτεψαν και ό ένας από τούς δυο μάς πνίγηκε.

Ποτέ μας δεν μάθαμε έτσι ποιος από τούς δυο μάς πνίγηκε... "Ο πατέρας μου υποθέτει πώς πνίγηκε ό Ουίλ... ή ή μητέρα μου υποθέτει πώς πνίγηκε έγώ... Αούτο είναι τό μυστήριο!

—Πολύ σκοτεινή αούτη ή ιστορία! Ποιά είναι ή δική σας ή γνώμη;

—Ξέρω κι' έγώ τί να πώ; Τί δέ θά-δυνα για να μάθαινα! Τό τρομερό αούτο μυστήριο έπεσκίασε όλο μου τό βίο!... Για φαντασθήτε!... Να μη ξέρω άν ό άδελφός μου πνίγηκε ή έγώ!...

"Αλλά θά σας άποκαλύψω ένα μυστικό που δέ τόσος άδελφός μου άνθρωπο. "Ο ένας από τούς δυο μάς είχε ένα μεγάλο σημάδι στην άριστερή του παλάμη. "Εγώ τό είχα αούτο τό σημάδι. "Ε! λοιπόν! Πνίγηκε αούτός που είχε τό σημάδι! Δηλαδή... έγώ είμαι ό πνιγμένος αλλά τό κρατώ μυστικό.

Και ό φουκαρής ό δημοσιογράφος έφυγε απορώντας άν είχε τρελλαθί ό διάσημος χιουμουρίστας ή άν έπεχείρησε να τόν τρελάνη!

ΜΕΤΑΓΓΙΣΙ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

(Συνέχεια άπ' τη σελίδα 6)
πάει ό καυμένος ό Θανάσης σου, Σού δίνει τό περισσότερο από τό αίμα του! Γι' αούτο πρέπει να γίνης γρήγορα καλά για να είσαι και σ' σε θέσι να τόν περιποιηθής άν άδυνατίση... Ξέρεις τί σοβαρό πράγμα είναι αούτό; Θά πρέπη να περάσουν χρόνια για να ξανακάνη όσo αίμα του παίρνουμε αούτη τη στιγμή.

—Χαλάλι της γιατρέ μου, έκαμε ό άπλοϊκός Ρουμελιώτης που δέ φανταζόταν πώς τό αίμα του άλλον θά έσωζε και όχι τη γυναίκα του.

Δυο δάκρυα έτρεξαν από τά έκφραστικά μάτια της άρρωστης.

—Κλαίς Γιώτα μου; την ρώτησε συγκινημένος.

—Από ευτυχία Θανάση μου...

"Υστερα από δέκα μέρες ή άίσθηματική Ρουμελιωτοπούλα έπέστρεψε ευτυχισμένη και γεμάτη ζωή στο σπίτι της. Κάθε Πρωτοχρονιά και κάθε Πάσχα δεν ξεχνούν να μού στείλουν τις ευχές τους. "Απέκτησαν τώρα και ένα παιδάκι που συμπληρώνει την ευτυχία τους.

Ποιά καλύτερη άπόδειξι θέλαμε για τόν πρωταρχικό ρόλο που παίζει ή άνύψωσις του ήθικου ενός άσθενούς στη θεραπεία του;

Δρ. Λ. Μ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

—Σήμερα δέχθηκα τόν πιο άξιοπερίεργο πελάτη.

—Ναί; Τί τό άξιοπερίεργο έχει;

—Στην κατοχή, όταν δεν είχαμε ζάχαρι, αούτος είχε διαβήτη. Μετά την άπελευθέρωσι, όταν έχτιζε μία πολυκατοικία, είχε λίθους, και τόν χειμώνα, μ' εκείνο τό τρομερό κρύο, είχε... άνθρακα!

Ο ΦΑΚΙΡΗΣ

"Ο πόλισμαν σταματάει κάποιον που διασχίζει βιαστικός ένα δρόμο:

—Γιατί δεν περνάς από τά καρφιά! Θέλεις να πληρώσης κανένα πρόστιμο;

—Τί είπες;

—"Αλλη φορά να περνάς από τά καρφιά!

—"Ωχ! αδελφέ με τά καρφιά σας! Δέ μού φθάνει που όλη την ημέρα...κάθομαι στα καρφιά, τώρα πρέπει και να πατάω σ' αούτά! Φακίρης θά γίνω;

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΪΝΣΤΑΪΝ

"Ο Καθηγητής "Αϊνστάιν παρέστη τόν περασμένο Απρίλιο σε μία διάλεξι διαπρεπούς "Αμερικανού ψυχιάτρου. "Ο όμιλητής, όταν είπε όσα είχε να πη, ρώτησε τούς άκροατάς του άν είχε κανείς να διατυπώση αντίρρησης σε όσα ήκουσε.

Μόνος ό καθηγητής "Αϊνστάιν σηκώθηκε για να πη από τη θέσι του:

—Δεν έχω την παραμικρή αντίρρηση κ. καθηγητά αλλά έχω μόνο μία άπορία: Γιατί οι ψυχίατροι όλου του κόσμου κυττάζετε πάντα στα μάτια τόν έξεταζόμενο; Τά βλέμματα ψεύδονται, ενώ τά πτερύγια της μύτης, τό στόμα με τις συσπάσεις και τούς μορφασμούς του και τό σάγονι του ανθρώπου, είναι άπείρως πιο άποκαλυπτικά της ιδιοσυγκρασίας του και της καταστάσεως των νεύρων του.

ΔΙΚΑΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

"Ο γ α μ π ρ ό ς: "Αγαπητέ μου πεθερέ, ό ωτολαρυγγολόγος μού είπε πώς ή γυναίκα μου θά έπρεπε να είχε κάνει την έγχειρηση των άμυγδαλών από της παιδικής της ηλικίας.

"Ο π ε θ ε ρ ό ς: Λοιπόν;

"Ο γ α μ π ρ ό ς: Λοιπόν... σείς θά πληρώσετε τό λογαριασμό.

HYPOtensif FAREL

ΤΟ ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΤΑΣΕΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

ΕΠΙ:
ΠΟΝΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΜΜΗΝΟΝ ΡΗΣΙΝ
ΕΠΙ:
ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΜΜΗΝΩΝ

HEMAGOL

ΤΟ ΝΕΟΝ
ΕΜΜΗΝΑΓΩΓΟΝ

ΣΥΝΤΑΓΗ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΤΟΣ!

“Ενας συμπαθέστατος οδοντάρης πηγαίνει στην κλινική διαπρεπούς παθολόγου για να εξετασθή και να σχηματίση γνώμη για την υγεία του.

“Ο παθολόγος τον εξετάζει προσεκτικά και μένει κατάπληκτος με την υγεία αυτού του οδοντάρη. Καμιά οργανική πάθηση. Καμιά οργανική κόπωση. Υγεία που δά την ζήλευε και ξέφρε.

—Πήτε μου, τον ρώτησε στο τέλος, πώς τα καταφέρατε να είσθε σ’ αυτή τη θαυμασία κατάσταση; “Εγώ μένω κατάπληκτος. Είσθε φαινόμενο.

—Χμ! Νά! “Όταν παντρεύτηκα, έδω και πενήντα χρόνια, έκανα μία συμφωνία με τη γυναίκα μου: “Όταν εκείνη θά μ’ έβλεπε θυμωμένη, είχε την υποχρέωση να κλειδώνει τη γλώσσα της μέσα στα τριανταδυό της δόντια. “Όταν θά την έβλεπα θυμωμένη, θά είχα το δικαίωμα να φεύγω από το σπίτι. Είχα λοιπόν την τύχη να την βλέπω πάντα θυμωμένη και έτσι επί πενήντα χρόνια έζησα στο ύπαιθρο! Στο ύπαιθρο λοιπόν και στους θυμούς της γυναίκας μου χρωστώ την υγεία μου!

ΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

“Όταν ρώτησαν ένα τρόφιμο τρελλοκομείου ποιά είναι η διαφορά μεταξύ χειμῶνος και καλοκαιριού, ο φρενοβλαβής απήντησε αδιατάκτως:

—“Ο χειμῶνας είναι η εποχή που μάς υποχρεώνει να έχουμε ένα σπίτι όσο το δυνατό ζεστό, τόσο ζεστό όσο και το καλοκαίρι... όταν παραπονούμεθα για τη ζέση!

ΔΕΝ ΤΟ ΕΒΛΕΠΕ!

“Ο σύζυγος θέλει να ετοιμάση ένα φλυτζάνι τσάι στην άρρωστη γυναίκα του αλλά... δεν μπορεί να βρῇ το τσάι!

—Ποῦ τὸ ἔχεις κρύψει! τῆς φωνάζει μ’ ἀνυπομονησία στο τέλος. Δὲ μπορῶ νὰ τὸ βρῶ!

—Φυσικά! “Επρεπε να τὸ περιμένω ἀπὸ τὴ στραβομάρα σου! Δὲ βλέπεις οὔτε ὅ,τι βρίσκεται μπρὸς στή μύτη σου! Θὰ τὸ βρῆς στὸ τρίτο ράφι τοῦ ντουλαπιού, μέσα σ’ ἕνα κουτί τῆς σκολάτας πού ἔχω γράψει μὲ τὸ μολύβι πάνω σ’ αὐτὸ τὴ λέξι «λουλάκι».

ΠΕΝΔΕΙΞΙΣ! ΣΥΜΠΟΝΟΙΑΣ

“Η σύζυγος μπαίνει στο δωμάτιο του συζύγου της που είναι βαρειά άρρωστος από χρυσήν με... καινούργια μεταξωτή κίτρινη τουαλέτα.

“Ο ασθενής σύζυγος εξανίσταται: “—“Άλλη τουαλέτα! Και μάλιστα τώρα που έχουμε τόσα έξοδα “με την άρρωστια μου!

—Τι άχάριστος πού είσαι άνδρούλη μου. “Εγώ ή κακομοίρα “έκανα μία τουαλέτα πού να είναι! “άσορτί με την άρρωστια σου...

Κατά της δυσκοιλιότητος
καὶ ὡς καθαρτικὸν συστή-
σατε τὰ κουφέτα

NORMOLAX

Οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουν μετὶς
καθαρτικῆς μαστίχης πού περιέ-
χουν ἀπλῶς φαινόλφθαλεϊνῃν.

Τὰ κουφέτα NORMOLAX
ἔχουν εἰδικῶς μελετηθεῖσαν σύν-
θεσιν, καὶ εἶνε τόσο εὐάναστα
στὴ γέυσι πού εἶνε ἀδύνατον νὰ
καταλάβῃ κανεὶς πὺς παίρνει κα-
θαρτικὸ. Πιπιλίζονται ἡ τρώγον-
ται ὅπως τὰ κουφέτα τοῦ γάμου

NORMOLAX

Η ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙ ΤΟΥ

“Ο κ. Προθυμόπουλος λαμβάνει ση-μείωμα του φίλου του κ. Τυχερόπουλου με το οποίο τον πληροφορεί πως πέθανε η γυναίκα του και τον παρακα-λεῖ νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν κηδεῖα τῆς.

Καὶ ὁ κ. Προθυμόπουλος ἀποτείνε-ται καταγανακτισμένος πρὸς τὴ συμ-βία του:

—“Α! μὰ αὐτὸς ὁ Τυχερόπουλος καταντάει ἀνυπόφορος. Τοῦ ἔβαψα ὡς τώρα δυὸ γυναίκες καὶ νὰ τώρα πού με παρακαλεῖ νὰ θάψω καὶ τὴν τρίτη του! “Εγὼ ἀκόμη οὔτε μιά φο-ρὰ δὲν τοῦ ἀνέθεσα τέτοια ἀγγαρία!...

ΤΙ ΤΟΥ ΕΠΡΕΠΕ

“Ο Χ. ἐπισκέπτεται τὸ φίλο του Δ. στὸ Νοσοκομεῖο πού τὴν προηγουμέ-νη εἶχε ἐγγειοισθεῖ ἀπὸ σκολικοειδί-τιδα. Σὲ λίγο μπαίνει στὸ δωμάτιό του μιά ἀδελφὴ νὰ τὸν θερμομετρήσῃ.

—Μῶρὲ τί θεοκόμματος ἡ νοσοκόμα σου!

—Νὰ σοῦ πῶ δὲν τὴν εἶδα καὶ καλὰ!...

—Δὲν τὴν εἶδες; “Αμ τότε χριστι-ανέ μου δὲν κάνεις καὶ μιά ἐγγείρησι καταρράκτου;

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ... ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙ

“Όταν ὁ γιατρός πεθαίνει
Πῇ θαρρήτε πὺς πηγαίνει
Σὰν τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνθρώπους
Στοῦ Παράδεισου τοὺς τόπους

“Η στῆς κόλασης τὸ μέρος.
Τὸν κρατοῦν ἰδιαιτέρως.

Γιατί, σκέψου τί θὰ γένῃ
“Αν τὸν δοῦν... οἱ πεθαμένοι...

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

ΠΩΣ ΤΟ ΕΜΑΘΕ

Πρὸ μηνῶν, δταν ἀκόμη ἀγωνιοῦσεν ἡ Ἀγγλία γιὰ τὸν προσεχῇ τοκετὸ τῆς πριγκίπισσης διαδόχου Ἐλισάβετ μιά μικρούλα ρωτοῦσε τὴ μαμά τῆς:

—Μαμά, τὸ ξέρεῖ ἡ πριγκίπισσα Ἐλισάβετ πὺς θὰ γεννήσῃ;

—Βεβαίως τὸ ξέρεῖ.

—Καὶ πὺς τὸ ἔμαθε;

Τὴν ἀπάντησι τὴν ἔδωσε ὁ ἀδελ-φούλης τῆς κατὰ ἕνα χρόνο μεγαλύ-τερός τῆς:

—Τὸ διάβασε στὶς ἐφημερίδες βρὲ κουτή! Δυὸ μῆνες τώρα οἱ ἐφημερί-δες τὸ γράφουν κάθε μέρα.

ΜΙΑ ΠΕΘΕΡΑ ΣΤΟΝ... ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

“Ο συμπολίτης κ. Μαρτυριάδης κη-δεύει τὴν πεθερά του πού τοῦ εἶχε ψῆσει τὸ ψάρι στὰ χεῖλη, καὶ πού μετὶ τῆ γλώσσα τῆς καὶ μετὶ τὸ δύστροπο χαρακτήρα τῆς ἀναστάτωνε κάθε τό-σο ὀλόκληρη τὴ συνοικία.

Κατὰ σύμπτωσι, τὴ στιγμὴ ἀκρι-βὺς πού τὴν κατεβάζουν στὸν τάφο, ἀστράφτει ἐκτυφλωτικὰ στὸν οὐρανὸ καὶ ἀκούγεται μιά τρομακτικὴ βροντὴ πού ἐνσπείρει τὸν πανικὸ στοὺς πα-ριστάνοντες.

“Ο κ. Μαρτυριάδης σπεύδει νὰ κα-θησυχάσῃ τοὺς πάντας:

—Μὴ τρομάζετε! Δὲν εἶναι τίποτα

“Η μακαρίτισσα ἔφθασε κιόλας κεῖ πάνω...

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

“Ενας λόρδος φημιζόμενος γιὰ τὰ πλούτη του, ἔσπευσε σὲ φημισμένο παθολόγο εὐθὺς μόλις αἰσθάνθηκε κά-ποια ἀδιαθεσία.

“Ο παθολόγος κατάλαβε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πὺς ὁ ἐπισκέπτης του δὲν εἶχε τίποτε τὸ σοβαρὸ. “Ανοιξε τότε ἕνα ἐρμάρι, πήρε ἕνα μπουκαλάκι μετὶ κάποιο ρευστὸ καὶ τὸ πλησίασε στὴ μύτη τοῦ λόρδου λέγων:

—Μυρίστε, λόρδε. “Ωραία! Εἰσατε καλὰ τώρα.

—Εὐχαριστῶ πολὺ γιατρέ μου. Τί σὰς ὀφείλω;

—Δέκα λίρες λόρδε μου. Μιά βίξιτα. Πρόθυμος, ὁ λόρδος ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα χαρτονόμισμα τῶν δέ-κα λιρῶν καὶ τὸ πλησίασε στὴ μύτη τοῦ παθολόγου ἀπαντῶντας:

—Μυρίστε τὸ γιατρέ μου... Εἰσατε πληρωμένος τώρα.

ΤΟ ΕΜΒΛΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

ΟΝΟΜΑ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ	ΣΥΝΘΕΣΙΣ	ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ	ΜΟΡΦΗ	ΟΔΗΓΙΑΙ
RHÉO- CHOLINE	Sulfate de magnésie dess. Peptones de viande, d' oeuf et de poisson. Cynara Sco- lymnus (Extrait d'artichaut) Υπερέχει τῶν παραπλ.ξένων ὡς περιέχον 3 πεπτόνους καὶ ἐπὶ πλέον ἐκχύλισμα Artichaut	Χολολιθίασις. Ίκτερος. Χολοκυστίτις ὀξεία καὶ χρόνια. Ύπεραιμία ἡ- πατος. Χρόνια γολαγγίτιδες. Ήπα- τίτιδες θερμῶν χωρῶν	Κοκκία (granul.)	1-3 κοκκία τῶ καφέ ἡμερησίως ἐντὸς 1)2 ποτηρίου θερμοῦ ὕδατος Μετὰ ταῦτα κατάκλις ἐπὶ 1)4 τῆς ὥρας ἐπὶ τοῦ δεξιῶ μέρους.
SEDO- FLORINE	Passiflora Incarnata. Ballo- te. Anemone pulsatille.Saule blanc. Crataegus Oxyacan- tha.	Τὸ ἀποτελεσματικώτερον τῶν γενικῶν ἀντινευρικών σκευασμῶν. Ἀσπνία. Νευ- ροφυκτικὰ διαταραχαί. Συμπαθητικοτο- νία. Ἀγχώδεις καταστάσεις. Παλμοί. Σπαστικαὶ καταστάσεις.	Υγρὸν εὐ- χαρίστου γεύσεως	1-3 κοκκία τῶ καφέ ἡ καὶ περι- σσότερα ἡμερησίως
SEDOPUL- MINE	Sulfogaiacolate de potasse. Codeïne phosph. Benzoate de Soude. Lobélie. Aconit. Eau de Laurier cerise. Tolu.	Γρίππη. Τραχεΐτις. Ὁξεία βρογχίτις. Χρόνια καταρροή τῶν δρόγγων. Κοκ- κότης. Ἀσθμα. Βρογχοπνευμονία πνευ- μονικαὶ ψυματώσεις	Σιρόπιον	3 κοκκία τῶ καφέ ἡ σούπας ἡ καὶ περισσότερα ἡμερησίως
SEPSIO- DINE	Iodobenzomethylformine	Χρόνιοι ρευματισμοί. Ἀρθρίτιδες. Νευ- ραλγία καὶ νευρίτιδες. Ἐρπηξ ζωστήρ. Ίσχίος. Λοιμώδεις νευρικοῦ συστήμα- τος. Στιθάγχη κλπ.	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1-2 ἐνέσεις τῶν 5 c.c. ἐνδοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς καθ' ἑκάστην Τελείως ἀνεκταί. Οὐδεμία ἀντίδρασις.
STHENOL ELIXIR	Arrhéнал. Gl ycérophosphate de Soude et de Chaux. Manganese. Extraits to- niques divers.	Ἐξαντητικαὶ καταστάσεις. Ἀναμμία. Λευχαμία. Ὑπερκόπωση. Χλῶρωσις. Ἀνάρρωση. Τὸ καλλίτερον διεγερτικὸν τῆς ὀρέ- ξεως.	Φιαλίδια τῶν 350 gr.	3 ποτηράκια τῶ λικέρ τρίς τῆς ἡμέ- ρας πρὸ τῶν γευμάτων. Παιδιά: ἀνὰ 1)2 ποτηράκι τρίς τῆ ἡμέρας
TONOCAR- DOL Gouttes Ampoules	Σταθερὸν διάλυμα Pentamé- thylènetétrazole, οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχον μετὰ ἄλλα παρα- σκευάσματα τῆς συνθετικῆς καφουράς.	Καρδιακὴ ἔκλυσις. Καρδιακὴ ἐξασθέ- νησις καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς προφύλαξις κα- τὰ τὴν διάρκειαν λοιμωδῶν νόσων. Γρίππης, βρογχοπνευμονίας, τύφου κλπ.	Amp. 1 c.c. Φιαλί- δια τῶν 10 gr.	Σταγόνας: 20. 3-4 φορές ἡμερησίως Παιδιά: 1)2 δόσεις 1 φύσιγγ ὑποδερ. ἐνδοφλεβ. ἐνδομυϊκ. ἡμερησίως ἡ καὶ περισσότερον
TONOSE- RUM	Méthylarsenate de Fer. Ca- cod. de Soude et de Man- ganèse. Glycerophosphate de Soude. Sérum phys.	Ἀναμμία. Λευχαμία. Χλῶρωσις. νευ- ρασθένεια. Ὑπερκόπωση. Ἀδυναμικαὶ καταστάσεις. Ἀνάρρωση	Φύσιγγες τῶν 5 c.c.	1 ἐνέσεις ἐνδομυϊκῶς, καθ' ἑκάστην
VITAPHAN Ampoules Tablettes	Acide Phenylchinolin Carb. Sodique. Salic. de Soude. Vitamine B ¹ Γὰ δισκία περιέχουν κωδεΐνην.	Ὁξεία οὐρική ἀρθρίτις. Ὁξεία καὶ χρόνιοι ρευματισμοί. Ίσχυαλγία. Νευ- ραλγία. Νευρίτιδες. Ὁσφυαλγία. Το- νικὴ ἀρθρίτις	Φύσιγγες τῶν 10 c.c. Δισκία.	Ampoules 5-10 cc. ἡμερησίως ἐν δοφλεβίως ἡ ἐνδομυϊκῶς Δισκία 1-8 ἡμερησίως μετὰ τὰ γεῦ- ματα
HEPA- TRAT & FERRO HEPATRAT	Ἡπατικὸν ἐκχύλισμα γνωστῆς ἀντιαναιμικῆς ἐνεργείας. Ἡπατικὸν ἐκχύλισμα μετὰ σι- δήρου	Ἀναμμία πάσης φύσεως	Φύσιγγες τῶν 2 c.c. Σιρόπιον	Μόνον ἐνδομυϊκῶς, 1 amp. καθ' ἡμέ- ραν. Σιρόπιον: 1-2 κοκκ. σούπας καθ' ἡμέραν εἰς ποτήριον ὕδατος, καθ' ὅδη- γίαν ἱατροῦ.
SPASMO- LYSIN	Phénobarbital Hyoscya- mine sulf. Atropine sulf. Hyo- scine brom.	Ἐξαιρετικὸν ἀντισπασμωδικόν. Ρυθμι- στικὸν τοῦ παρασυμπαθητικοῦ. Παιδι- κὸς πωλωρόσπασμος. Κωλίτις. Διάρ- ροια. Χολοκυστίτις. Κωλικὸς τοῦ νε- φροῦ. Πρόωρος ἐκπεσμάτωσις βρογχί- κὸν ἄσθμα. Στιθάγχη. Ἐπιληψία	Δισκία.	1-6 δισκία ἡμερησίως ἀνευ τοξικοῦ φαινομένου ἀναλόγως τῆς ὑποδείξεως τοῦ ἱατροῦ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΑΛΚΑΙΟΥ 1-3
(ΓΕΦΥΡΑ ΟΔΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΗΛΥΣΙΑ)
ΤΗΛΕΦ. 70-401
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ & ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔ. ΙΩΝΟΣ 10
ΤΗΛΕΦ. 51-181

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΝ ΘΕΣΣΟΝΗ: ΟΔ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΟΥΣ 5
ΤΗΛΕΦ. 30-87

*Ανταποκρίνεται εἰς τὰς περισσοτέρας πά-
λεις τοῦ ἐσωτερικοῦ

Έκυκλοφόρησε

**ΕΝΑ ΝΕΟΝ
ΠΡΟΪΟΝ**
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ SPASMOLYSIN

Γαστροεντερικαί ανωμαλίας : Σπασμός πλυφρού, σπαστική κωλίτις, συσπάσεις χολαγωγών πόρων. Παιδικός πλυσσοσπασμός. Υπερχλωρυδρία. Έλκος του στομάχου και του δωδεκαδακτύλου. Μεμβρανώδης κωλίτις, Διάρροια και δυσεντερία. Χρόνια χολοκυστίτις. Ναυτία έγκυμοσύνης.

Ούρογεννητικαί παθήσεις : Κυστίτις και δυσουρία. Αυσμηνόρροια. Σπασμοί κύστεως, επί νωτιαίας φθίσεως. Κωλικός του νεφρού. Ένοούρησις νυκτερινή. Πρόωρος έκσπερμάτωσις. **Ανωμαλίας του άναπνευστικού συστήματος και άλλαι παθήσεις :** Βρογχικόν άσθμα. Στηθάγχη. Καρδιακαί νευρώσεις και ψυχώσεις. Επιληψία.

Επίσης έκυκλοφόρησε ή πρωτότυπος σκευασία μας

EVELPIN

Είς ένδομυϊκάς άνωδύνους φύσιγγας των 1,5 cc

Είδικόν γαλάκτωμα :

Λεκιθίνης
Χολεστερίνης
προβιταμίνης Α (Lutéine)
ήλεκτρολύτα Ca, Cl₂, Na Cl, KCl.
Βιταμίνη C είς άξιόλογον ποσότητα

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Όργανική άτονία και σωματική ή πνευματική υπερκόπωση. Προφυματικά και φυματικά καταστάσεις. Καχεξία και βραδεία ανάπτυξις των παιδών. Αναιμία, Χλώρωσις. Αναρρώσεις εκ λοιμωδών νόσων και άλλων μακροχρονίων άσθενειών. Νευρασθένεια και νευρικά έν γένει παθήσεις. Ανωμαλία της ανταλλαγής της ύλης. Διαταραχαί των έσω έκκρίσεων και είδικώτερον των γεννητικών αδένων (άνδρική άνικανότης, άναφροδισία γυναικός). Φωσφατουρία. Έξσθένησις της καρδίας. Διαβήτης, έν συνδυασμώ μετά της ίνσουλίνης.

Φύσιγγες 1,5 C.C. μία καθ' εκάστην ένδομυϊκάς

Βιβλιογραφίαι και δείγματα της SPASMOLYSIN και EVELPIN είς την διάθεσιν των κ. κ. Ιατρών